

Umrežavanje zajednice
prema modelu
usmerenom ka detetu

Networking for
Community
Child-Oriented Model

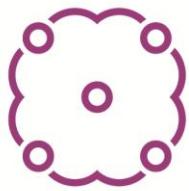
Projekat "Zajednice za decu: umrežavanje zajednica prema modelu usmerenom ka detetu" koji sprovode World Vision Austria, Agroinvest Fondacija Srbija i Otvoreni klub/MODS, u saradnji sa Pokrajinskim zavodom za socijalnu zaštitu, uz podršku Delegacije EU u Srbiji i Austrijske razvojne agencije

SITUACIONA ANALIZA SISTEMA SOCIJALNE ZAŠTITE I ZAŠTITE DECE I POSTOJEĆIH MODELA INTER-SEKTORSKE SARADNJE U PET ZAJEDNICA

1. NORMATIVNI OKVIR SISTEMA BRIGE O DECI U REPUBLICI SRBIJI

U Republici Srbiji su prava dece, mlađih i njihovih porodica zagarantovana ratifikovanim međunarodnim ugovorima, Ustavom, zakonskim odredbama i strateškim dokumentima, bez obzira na nacionalno, etničko, religijsko, rasno ili klasno poreklo.

Normativni okvir sistema brige o deci u Republici Srbiji čine odredbe usvojene regulative u sektorima zdravstva, obrazovanja, socijalne zaštite, provođa i bezbednosti, a to su, između ostalih, Konvencija UN o pravima deteta, Fakultativni protokol uz konvenciju o pravima deteta o zabrani učešća dece u oružanim sukobima, Fakultativni protokol uz konvenciju o pravima deteta o zabrani prodaje dece, dečjoj prostituciji i dečjoj pornografiji, Nacionalni plan akcije za decu, Opšti protokol za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja, Porodični zakon, Zakon o socijalnoj zaštiti i obezbeđenju socijalne sigurnosti, Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom, Zakon o zdravstvenoj zaštiti, Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, Zakon o osnovama obrazovanja i vaspitanja i drugi.

Promocija prava deteta i zaštita dece je u nadležnosti svih nivoa vlasti i javnih ustanova, lokalne samouprave i organa socijalnog staranja u svakom mestu koje pruža usluge zaštite dece i njihovih porodica. U ovom delu zato posebnu pažnju poklanjamо nadležnostima lokalnih samouprava u oblasti dečje zaštite i prava deteta.

1.1. RATIFIKOVANI MEĐUNARODNI UGOVORI

Zakonom o ratifikaciji Konvencije Ujedinjenih nacija o pravima deteta¹

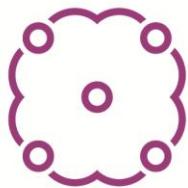
Republika Srbija je po osnovu sukcesije od 2001. godine članica Konvencije o pravima deteta i oba njena protokola - **Fakultativni protokol o prodaji dece, dečjoj prostituciji i dečjoj pornografiji**² uz Konvenciju o pravima deteta i **Fakultativni protokol o učešću dece u oružanim sukobima**³ uz Konvenciju o pravima deteta. Konvencija o pravima deteta (UNCRC 44/25, 1989) je prvi međunarodnopravni instrument koji je obuhvatio celokupan opseg ljudskih prava – građanska, kulturna, ekonomска, politička i socijalna prava. Četiri osnovna principa Konvencije su nediskriminacija, posvećenost najboljim interesima deteta, pravo na život, opstanak i razvoj; i poštovanje stavova deteta. Konvencija štiti dečja prava definisanjem standarda u oblasti zdravstvenih usluga; obrazovanja; pravnih, građanskih i socijalnih usluga.

UNCRC obavezuje države članice da:

¹ Zakon je dostupan na
http://www.paragraf.rs/propisi/zakon_o_ratifikaciji_konvencije_ujedinjenih_nacija_o_pravima_deteta.html

² Protokol je dostupan na <http://www.astra.org.rs/wp-content/uploads/2008/07/Fakultativni-protokol-o-prodaji-dece-decjoj-prostituciji-i-decjoj-pornografiji.doc.pdf>

³ Protokol je dostupan na
http://ravnopravnost.gov.rs/downloads/files/fakultativni_protokol_o_ucescu_dece_u_oruzanim_sukobima_uz_konvenciju_o_pravima_deteta-un.pdf

- svakom detetu bude obezbeđen *stepen zaštite i brige neophodan za detetovu dobrobit* i da preduzimaju u tom cilju sve potrebne zakonodavne i administrativne mere;
- preduzimaju mere zaštite od svih oblika *fizičkog ili mentalnog nasilja, povrede ili zlopupotrebe, zanemarivanja ili nemarnog odnosa, maltretiranja ili eksploatacije bilo koje vrste*;
- svakom detetu bude obezbeđeno *pravo na obrazovanje*.

Ratifikacijom UNCRC Republika Srbija je preuzeila obavezu da, u skladu sa članom 44, podnosi Komitetu za prava deteta UN inicijalni i periodične izveštaje o načinu primene Konvencije i opcionih protokola uz nju. Komitet UN za prava deteta je u junu 2008.godine na svojoj 48. sednici usvojio Zaključna zapažanja nakon razmatranja izveštaja Republike Srbije u kojima je izrazio zabrinutost zbog *rasprostranjenog nasilja u školama, pretežno među učenicima, i preporučio Republici Srbiji da uspostavi adekvatne programe i aktivnosti u cilju prevencije vršnjačkog nasilja*⁴.

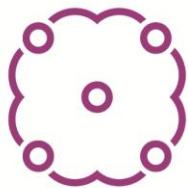
1.2. NACIONALNI PROPISI: USTAV, ZAKONSKA I STRATEŠKA REGULATIVA

Kao najviši pravni akt, **Ustav Republike Srbije** iz 2006. godine⁵ u članu 64, deo II: Ljudska i manjinska prava i slobode, govori o pravima deteta po kome:

- deca uživaju ljudska prava primereno svom uzrastu I duševnoj zrelosti;
- svako dete ima pravo na lično ime, upis u matičnu knjigu rođenih, pravo da sazna svoje poreklo i pravo da očuva svoj identitet;

⁴ Više informacija dostupno je na http://www.ljudskaprava.gov.rs/images/konvencije/eng_zakljucna_zapazanja_crc.pdf

⁵ Ustav Republike Srbije je dostupan na <http://www.ustavnisud.rs/page/view/139-100028/ustav-republike-srbije>

- su deca zaštićena od psihičkog, fizičkog, ekonomskog i svakog drugog iskorišćavanja ili zloupotrebljavanja;
- deca rođena izvan braka imaju jednaka prava kao deca rođena u braku;
- se prava deteta i njihova zaštita uređuju zakonom.

U posebno ranjive kategorije dece Ustav RS prema članu 66 svrstava decu bez roditeljskog staranja i decu koja su ometena u psihičkom ili fizičkom razvoju. Prema istom članu, deca mlađa od 15 godina ne mogu biti zaposlena niti, ako su mlađa od 18 godina, mogu da rade na poslovima štetnim po njihovo zdravlje ili moral.

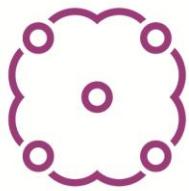
Član 68 Ustava RS propisuje da svako ima pravo na zaštitu svog fizičkog i psihičkog zdravlja, a da deca, trudnice, majke tokom porodiljskog odsustva, samohrani roditelji sa decom do sedme godine i stari ostvaruju zdravstvenu zaštitu iz javnih prihoda, ako je neostvaruju na drugi način, u skladu sa zakonom. Građani i porodice kojima je neophodna društvena pomoć radi savladavanja socijalnih i životnih teškoća i stvaranja uslova za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba, imaju pravo na socijalnu zaštitu (član 69), čije se pružanje zasniva na načelima socijalne pravde, humanizma i poštovanja ljudskog dostojanstva. Prema članu 71 svako ima pravo na obrazovanje pri čemu je osnovno obrazovanje obavezno i besplatno, a srednje obrazovanje je besplatno.

Zdravstvo

Osnovni sektorski zakoni u oblasti zdravlja relevantni za sistem brige o deci u Republici Srbiji su Zakon o zdravstvenom osiguranju⁶ i Zakon o zdravstvenoj zaštiti⁷. Osiguranicima se u smislu **Zakona o zdravstvenom osiguranju** prema članu

⁶Zakon je dostupan na http://www.paragraf.rs/propisi/zakon_o_zdravstvenom_osiguranju.html

⁷ Zakon je dostupan na http://www.paragraf.rs/propisi/zakon_o_zdravstvenoj_zastiti.html

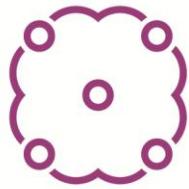
22, smatraju i lica koja pripadaju grupaciji stanovništva koja je izložena povećanom riziku obolevanja ili ako prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja ne ostvaruju kao članovi porodice osiguranika i to su, između ostalih kategorija:

- deca do navršenih 18 godina života;
- školska deca i studenti do kraja propisanog školovanja, a najkasnije do navršenih 26 godina;
- žene u vezi sa planiranjem porodice, kao i u toku trudnoće, porođaja i materinstva do 12 meseci nakon porođaja;
- samohrani roditelji sa decom do sedam godina života čiji su mesečni prihodi ispod prihoda utvrđenih u skladu sa ovim zakonom.

Prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja obezbeđuju se članovima porodice, deci osiguranika rođenoj u braku ili van braka, usvojenoj deci I deci uzetoj na izdržavanje. Dete osiguranika ima prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja do navršene 18. godine života (član 24 i 26). Deca koja su usred bolesti morala da prekinu ili privremeno zaustave školovanje, imaju prava iz obaveznog zdravstvenog osiguranja i za vreme trajanja bolesti, kao i nakon starosne granice utvrđene u stavu 1 ovog člana, onoliko koliko je prekid, usled bolesti, trajao. Ukoliko dođe do nesposobnosti deteta za samostalan život i rad u smislu propisa o penzijskom i invalidskom osiguranju pre nego što isteknu rokovi za školovanje i posle uzrasta utvrđenog u stavu 1, osoba ostvaruje prava iz obaveznog penzijskog i invalidskog osiguranja dok takva nesposobnost traje i ako ga osiguranik izdržava zbog toga što nema sopstvenih prihoda za izdržavanje.

Zakon o zdravstvenoj zaštiti u članu 25 propisuje da svako dete do navršenih 18 godina života ima pravo na najviši mogući standard zdravlja i zdravstvene zaštite.

Obrazovanje

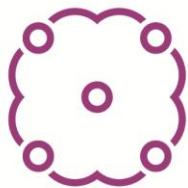

Sektorske politike u oblasti obrazovanja definisane su setom zakona koji čine Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja sa Pravilnikom o protokolu postupanja u ustanovi u odgovoru na nasilje, zlostavljanje i zanemarivanje, Zakon o predškolskom obrazovanju i vaspitanju, Zakon o osnovnom obrazovanju i vaspitanju, Zakon o srednjem obrazovanju i vaspitanju, dok je strateški okvir razvoja sistema obrazovanja dat predstavljen kroz Strategiju razvoja obrazovanja Republike Srbije za period do 2020.

Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja⁸ uređuje osnove sistema predškolskog, osnovnog i srednjeg obrazovanja i vaspitanja, i to: principe, ciljeve i standarde obrazovanja i vaspitanja, način i uslove za obavljanje delatnosti predškolskog vaspitanja i obrazovanja, osnovnog i srednjeg obrazovanja i vaspitanja, vrste programa obrazovanja i vaspitanja, osnivanje, organizaciju, finansiranje i nadzor nad radom ustanova obrazovanja i vaspitanja, kao i druga pitanja od značaja za obrazovanje i vaspitanje. Zakon u članu 3 propisuje opšte principe sistema obrazovanja i vaspitanja ističući, između ostalog:

- efikasnu saradnju sa porodicom uključivanjem roditelja, odnosno staratelja radi uspešnog ostvarivanja postavljenih ciljeva obrazovanja i vaspitanja;
- raznovrsne oblike saradnje sa organizacijama nadležnim za poslove zapošljavanja i lokalnom zajednicom i širom društvenom sredinom kako bi se postigao pun sklad između individualnog i društvenog interesa u obrazovanju i vaspitanju;
- obrazovanje i vaspitanje u demokratski uređenoj i socijalno odgovornoj ustanovi u kojoj se neguje otvorenost, saradnja, tolerancija, svest o kulturnoj i civilizacijskoj povezanosti u svetu, posvećenost osnovnim moralnim

⁸ Zakon je dostupan na http://www.paragraf.rs/propisi/zakon_o_osnovama_sistema_obrazovanja_i_vaspitanja.html

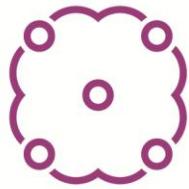

vrednostima, vrednostima pravde, istine, solidarnosti, slobode, poštenja i odgovornosti i u kojoj je osigurano puno poštovanje prava deteta, učenika i odraslog;

- usmerenost obrazovanja i vaspitanja na dete i učenika kroz raznovrsne oblike nastave, učenja i ocenjivanja kojima se izlazi u susret različitim potrebama učenika, razvija motivaciju za učenje i podiže kvalitet postignuća;
- jednake mogućnosti za obrazovanje i vaspitanje na svim nivoima i vrstama obrazovanja i vaspitanja.

Zakon se u delu VII posebno bavi pravima deteta i učenika, kao i obavezama učenika, a naročito je istaknuto pravo na:

1. kvalitetan obrazovno-vaspitni rad;
2. uvažavanje ličnosti;
3. podršku za svestrani razvoj ličnosti, podršku za posebno iskazane talente i njihovu afirmaciju;
4. zaštitu od diskriminacije, nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja;
5. blagovremenu i potpunu informaciju o pitanjima od značaja za njegovo školovanje;
6. informacije o njegovim pravima i obavezama;
7. učestvovanje u radu organa škole, u skladu sa ovim i posebnim zakonom;
8. slobodu udruživanja u različite grupe, klubove i organizovanje učeničkog parlamenta;
9. podnošenje prigovora i žalbe na ocenu i na ostvarivanje drugih prava po osnovu obrazovanja;
10. pokretanje inicijative za preispitivanje odgovornosti učesnika u obrazovno-vaspitnom procesu ukoliko prava iz tač. 1) do 9) ovog člana nisu ostvarena;

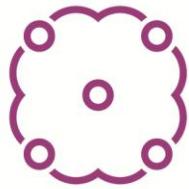

-
11. ostvarivanje svih prava deteta i učenika, prava na zaštitu i na pravično postupanje škole prema učeniku i kada povredi obavezu utvrđenu ovim zakonom;
  12. pravo na stipendiju, kredit, smeštaj i ishranu u domu učenika, u skladu sa posebnim zakonom.

Pravilnik o Protokolu postupanja u ustanovi u odgovoru na nasilje, zlostavljanje i zanemarivanje⁹ je podzakonski akt Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, koji je donesen sa ciljem da se bliže i detaljnije urede *sadržaji i način sprovodenja preventivnih i interventnih aktivnosti, uslovi i načini za procenu rizika, načini zaštite od nasilja, zlostavljanja, zanemarivanja, praćenja efekata preduzetih mera i aktivnosti*. Pravilnik definiše različite oblike nasilja (fizičko, psihičko, socijalno nasilje, zloupotreba deteta i učenika, seksualno nasilje, eksploracija, elektronsko nasilje, zanemarivanje i nemarno postupanje) i detaljno razrađuje aktivnosti ustanove obrazovanja u cilju prevencije i zaštite od nasilja. Postavljena pravila su zasnovana na odredbama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, kao i na Opštem protokolu za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja i Posebnom protokolu za zaštitu dece i učenika od nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja u obrazovno-vaspitnim ustanovama. Pravilnikom se posebno definiše uloga škole da senzitiviše decu, roditelje i zaposlene na prepoznavanje nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja, kao i da kreira atmosferu tolerancije, poštovanja, solidarnosti, pružanjem novih znanja i veština, kao i informisanjem aktera o njihovim pravima i radom na prevenciji.

---

⁹ Pravilnik je dostupan na http://www.paragraf.rs/propisi/pravilnik_o_protokolu_postupanja_u_ustanovi.html

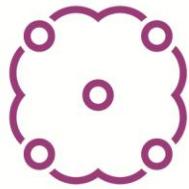
Ciljeve i principe delatnosti predškolskog vaspitanja i obrazovanja ređaju članu 4 **Zakon o predškolskom obrazovanju i vaspitanju¹⁰**. Ciljevi predškolskog vaspitanja i obrazovanja su podrška:

- celovitom razvoju i dobrobiti deteta;
- vaspitnoj funkciji porodice;
- daljem vaspitanju i obrazovanju i uključivanju u društvenu zajednicu;
- razvijanju potencijala deteta kao pretpostavke za dalji razvoj društva i njegov napredak.

Principi predškolskog vaspitanja i obrazovanja su:

- jednako pravo i dostupnost svih oblika predškolskog vaspitanja i obrazovanja, bez diskriminacije i izdvajanja po osnovu pola, socijalne, kulturne, etničke, religijske ili druge pripadnosti, mesta boravka, odnosno prebivališta, materijalnog ili zdravstvenog stanja, teškoća i smetnji u razvoju i invaliditeta, kao i po drugim osnovama;
- demokratičnost: uvažavanje potreba i prava dece i porodice, uključujući pravo na uvažavanje mišljenja, aktivno učešće, odlučivanje i preuzimanje odgovornosti;
- otvorenost: građenje odnosa sa porodicom, drugim delovima u sistemu obrazovanja (škola), zajednicom (institucijama kulture, zdravstva, socijalne zaštite), lokalnom samoupravom i širom društvenom zajednicom;
- autentičnost: celovit pristup detetu, uvažavanje razvojnih specifičnosti predškolskog uzrasta, različitosti i posebnosti, negovanje igre kao autentičnog načina izražavanja i učenja predškolskog deteta, oslanjanje na kulturne specifičnosti;

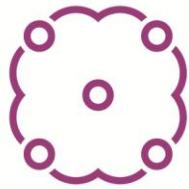
¹⁰ Zakon je dostupan na <http://www.mpn.gov.rs/dokumenta-i-propisi/zakoni/obrazovanje-i-vaspitanje/507-zakon-o-predskolskom-vaspitanju-i-obrazovanju>

- razvojnost: razvijanje različitih oblika i programa u okviru predškolske delatnosti u skladu sa potrebama dece i porodice i mogućnostima lokalne zajednice, kontinuirano unapređivanje kroz vrednovanje i samovrednovanje, otvorenost za pedagoške inovacije.

Zakon o osnovnom obrazovanju i vaspitanju¹¹ propisuje da svako lice ima pravo na besplatno i kvalitetno osnovno obrazovanje i vaspitanje u javnoj školi. Učenik javne škole može besplatno da koristi knjige, školski materijal, prevoz, ishranu, kao i smeštaj kada je to potrebno, u skladu sa zakonom (član 4). Osnovno obrazovanje i vaspitanje je obavezno. Pripremni predškolski program ostvaruje se u skladu sa zakonom ideoje obaveznog obrazovanja i vaspitanja (član 5). Dete državljanin Republike Srbije ima pravo da osnovno obrazovanje i vaspitanje stiče u nacionalnoj školi (član 7). Učenik sa smetnjama u razvoju i invaliditetom jeste dete sa intelektualnim, čulnim i motoričkim smetnjama u razvoju. Učenik sa smetnjama u razvoju i invaliditetom stiče osnovno obrazovanje i vaspitanje po pravilu u školi zajedno sa ostalim učenicima, a kada je to u najboljem interesu učenika u školi za učenike sa smetnjama u razvoju. Učenik sa smetnjama u razvoju i invaliditetom ima pravo na individualni obrazovni plan (član 10). Škola može da organizuje obrazovno-vaspitni rad kao poseban oblik rada za učenike na dužem kućnom i bolničkom lečenju, uz saglasnost Ministarstva, po članu 39 ovog zakona. Program zaštite od nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja i programi prevencije drugih oblika rizičnog ponašanja, kao što su, naročito, upotreba alkohola, duvana, psihoaktivnih supstanci i maloletnička delinkvencija, sastavni su deo školskog programa i ostvaruju se u skladu sa zakonom (član 41). Škola sarađuje sa zdravstvenim ustanovama u sprovođenju zdravstvene zaštite učenika, naročito onih iz osetljivih društvenih grupa, a posebno u

¹¹ Zakon je dostupan na <http://www.mpn.gov.rs/dokumenta-i-propisi/zakoni/obrazovanje-i-vaspitanje/759-zakon-o-osnovnom-obrazovanju-i-vaspitanju>

---

obavljanju lekarskih pregleda dece koja polaze u prvi razred, sprovođenju redovnih sistematskih lekarskih pregleda i vakcinacija.

Program zaštite od nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja i programi prevencije drugih oblika rizičnog ponašanja, a naročito, upotreba alkohola, duvana, psihoaktivnih supstanci, maloletnička delinkvencija, sastavni su deo školskog programa i ostvaruju se u skladu sa **Zakonom o srednjem obrazovanju i vaspitanju¹²**(član 17). U srednju školu za obrazovanje učenika sa smetnjama u razvoju može da se upiše lice na osnovu mišljenja interresorne komisije i uz saglasnost roditelja, odnosno staratelja (član 34).

Dugoročni pravci razvoja sistema obrazovanja na svim nivoima definisani su **Strategijom razvoja obrazovanja Republike Srbije do 2020. godine¹³**. Fokus je na ostvarenju boljeg kvaliteta, relevantnosti, efikasnosti i obuhvata dece u sistemu obrazovanja.

Socijalna zaštita

Osnovu normativnog okvira u sektoru socijalne zaštite čine Zakon o socijalnoj zaštiti, Porodični zakon i Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom.

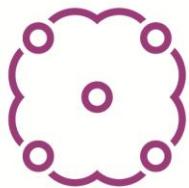
Zakon o socijalnoj zaštiti¹⁴garantuje pravo na socijalnu zaštitu svim pojedincima i porodicama, kojima je neophodna društvena pomoć radi savladavanja socijalnih i životnih teškoća i stvaranja uslova za zadovoljenje osnovnih životnih potreba(član 4). Usluge socijalne zaštite su aktivnosti pružanja podrške i pomoći pojedincu i porodici, radi poboljšanja, očuvanja kvaliteta života, otklanjanja ili ublažavanja rizika

---

¹² Zakon je dostupan na <http://www.mpn.gov.rs/dokumenta-i-propisi/zakoni/obrazovanje-i-vaspitanje/758-zakon-o-srednjem-obrazovanju-i-vaspitanju>

¹³ Strategija je dostupna na <http://www.vtsnis.edu.rs/StrategijaObrazovanja.pdf>

¹⁴ Zakon je dostupan na http://paragraf.rs/propisi/zakon_o_socijalnoj_zastiti.html

---

nepovoljnih životnih okolnosti, kao i stvaranje mogućnosti da samostalno živi u društvu (član 5). Na način utvrđen sporazumima o saradnji (član 7) dolazi do saradnje između ustanova/institucija, udruženja i drugih pravnih i fizičkih lica, radi boljeg i adekvatnijeg pružanja usluga socijalne zaštite.

Organizovanje i trajanje usluga zadecu (prema članu 42) definisano je kao privremeno, povremeno ili kontinuirano pružanje usluga u skladu sa potrebama i najboljim interesom korisnika. Zavisno od potreba korisnika, usluge socijalne zaštite se mogu pružati kombinovano sa uslugama koje pružaju obrazovne, zdravstvene i druge institucije. Usklađeno pružanje međusektorskih usluga se obezbeđuje Protokolom o saradnji (član 58).

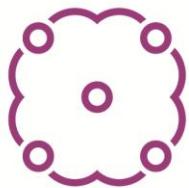
Porodični zakon¹⁵ je usvojen 2005. godine i dopunjena 2011. godine. Njime su određeni brak i odnosi u braku i vanbračnoj zajednici, odnosi deteta i roditelja, usvajanje, hraniteljstvo, starateljstvo, izdržavanje, imovinski odnosi u porodici. Zakon naglašava (član 6) da je svako dužan da se rukovodi najboljim interesima deteta u svim aktivnostima koje se tiču deteta. Dete ima pravo na obezbeđivanje najboljih mogućih životnih i zdravstvenih uslova za svoj pravilan i potpun razvoj, kao i pravo na obrazovanje u skladu sa svojim sposobnostima, željama i sklonostima (član 62).

Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom¹⁶ iz 2002. godine definiše novčana davanja sa ciljem zaštite siromašnih porodica sa decom (dečji dodatak) kao i davanja usmerena na usklađivanje rada i roditeljstva i podršku rađanju (naknada zarade za vreme odsustva povodom rođenja deteta i roditeljski dodatak).

---

¹⁵ Zakon je dostupan na http://www.paragraf.rs/dnevne-vesti/230115/230115-porodicni_zakon.html

¹⁶ Zakon je dostupan na http://www.paragraf.rs/propisi/zakon_o_finansijskoj_podrsici_porodici_sa_decom.html

Uz Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom donesen je i **Pravilnik o bližim uslovima i načinu ostvarivanja prava na finansijsku podršku porodici sa decom¹⁷** kojim se precizira način ostvarivanja naknade zarade za vreme porodiljskog odsustva, odsustva sa rada radi nege deteta i odsustva sa rada radi posebne nege deteta; roditeljski dodatak; dečji dodatak; naknade troškova boravka u predškolskoj ustanovi za decu bez roditeljskog staranja i naknade troškova boravka u predškolskoj ustanovi za decu sa smetnjama u razvoju.

Strategija razvoja socijalne zaštite¹⁸, koja definiše strateške pravce razvoja sektora, doneta je 2005. godine i još uvek nije revidirana.

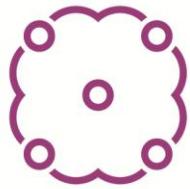
Neki strateški okviri razvoja sistema socijalne i dečje zaštite dati su i u Strategiji za unapređenje položaja Roma u Republici Srbiji (2009-2015), Strategiji unapređenja položaja osoba sa invaliditetom (2007-2015), Strategiji prevencije i zaštite od diskriminacije (2013-2018), Nacionalnoj strategiji za sprečavanje i suzbijanje nasilja nad ženama u porodici i u partnerskim odnosima (2011), Strategiji podsticanja rađanja (2007), Strategiji za borbu protiv trgovine ljudima (2006) i Strategiji reintegracije povratnika po osnivu sporazuma o readmisiji (2009).

Pravosuđe i bezbednost

U sektoru pravosuđa i bezbednosti normativni okvir u vezi sa dečjom zaštitom čini regulativa kojom se propisuje zaštita od nasilja, krivičnopravna zaštita, maloletničko pravosuđe i dr. U Republici Srbiji krivičnopravna zaštita maloletnih lica regulisana je

¹⁷ Pravilnik je dostupan na [http://www.paragraf.rs/propisi/pravilnik_o_bлизим_uslovima_i_nачину_остварivanja_prava_na_finansijsku.html](http://www.paragraf.rs/propisi/pravilnik_o_bлизим_uslovima_i_nачину_ostvarivanja_prava_na_finansijsku.html)

¹⁸ Startegija je dostupna na <http://www.minrzs.gov.rs/files/doc/porodica/strategije/Strategija%20razvoja%20socijalne%20zastite.pdf>

Krivičnim zakonikom i Zakonom o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica, kao i Fakultativnim protokolom uz Konvenciju o pravima deteta o prodaji dece, dečjoj prostituciji i dečjoj pornografiji.

U **Zakonu o izmenama i dopunama Krivičnog zakonika¹⁹** iz 2009.godine uvode se nove mere bezbednosti kada je reč o deci žrtvama krivičnog dela - mera zabrane prilaska i komunikacije sa oštećenim, kao i mera za obezbeđivanje posebne zaštite svedoka.

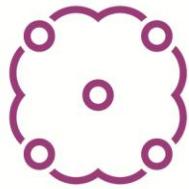
Fakultativni protokol uz Konvenciju o pravima deteta o prodaji dece, dečjoj prostituciji i dečjoj pornografiji koji u tačkama 8 i 9 ukazuje na to da je država dužna da obezbedi zaštitu najboljeg interesa deteta žrtve u svim fazama krivičnog postupka uz prevashodno priznavanje principa: pravičnosti i nepristrasnosti, obaveštavanja deteta o njegovim pravima i činjenicama od značaja za postupak; poštovanje prava deteta na slobodno izražavanje mišljenja i uvažavanje tog mišljenja; zaštita privatnosti i identiteta deteta; zaštita bezbednosti deteta i porodice; izbegavanje nepotrebnog odugovlaženja postupka i izvršenja.

Zakonom o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica²⁰ nalaže se da u istrazi krivičnih dela na štetu maloletnih lica moraju učestvovati specijalizovani službenici organa unutrašnjih poslova koji su stekli posebna znanja iz oblasti prava deteta i krivičnopravne zaštite maloletnih lica, kada se pojedine radnje poveravaju ovim organima (član 151, stav 3). Takođe, u krivičnim postupcima, u skladu sa odredbom 150 zakona, radi posebne zaštite maloletnih lica kao oštećenih, postupaju javni tužioци, istražne sudije, te sudije koje predsedavaju

---

¹⁹ Zakon je dostupan na <http://www.parlament.gov.rs/upload/archive/files/lat/pdf/zakoni/2012/4108-12Lat.pdf>

²⁰ Zakon je dostupan na <http://www.mup.gov.rs/cms/resursi.nsf/ZAKONOMALOETNIMIZVRSIOCIMA-lat.pdf>

Umrežavanje zajednice
prema modelu
usmerenom ka detetu

Networking for
Community
Child-Oriented Model

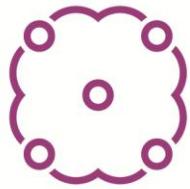

veću, a koji su stekli posebna znanja iz oblasti prava deteta i krivičnopravne zaštite maloletnih lica. U odnosu na maloletne učinioce krivičnih dela, Zakon usvaja standarde restorativnog pravosuđa i afirmiše primenu vaninstitucionalnih oblika reagovanja, a u skladu sa međunarodnim standardima Konvencije o pravima deteta. Zakon predviđa i niz različitih mera neinstitucionalnog karaktera i usvaja politiku sankcionisanja koja je individualizovana prema svakom maloletnom učiniocu krivičnog dela i prema svakom pojedinačnom slučaju, a koja maksimalno afirmiše načelo vaspitanja u odnosu na kažnjavanje.

U izvršavanju obaveza preuzetih ratifikacijom UNCRC, Vlada RS je 2004.godine donela **Nacionalni plan akcije za decu** - strateški dokument kojim se definiše opšta politika države prema deci za period do 2015. godine. Plan je označio nasilje nad decom kao jedan od prioritetnih strateških nacionalnih problema i konstatovao nedostatak svesti u Srbiji o značaju problema sa kojim se deca suočavaju, naglašavajući potrebu za institucionalnim i sistemskim bavljenjem ovim problemom. Donošenjem Nacionalnog plana, napravljen je zaokret državne politike prema mlađoj generaciji i uključivanje politike države prema deci u opštu politiku razvoja zemlje. Ovim akcionim planom definisani su specifični ciljevi, među kojima i uspostavljanje efikasne, operativne, multiresorske mreže za zaštitu dece od zlostavljanja, zanemarivanja, iskorišćavanja i nasilja.

Radi realizacije navedenih ciljeva, 2005.godine usvojen je poseban dokument - **Opšti protokol za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja²¹**. Opštim protokolom zadužena su ministarstva u čijoj su nadležnosti poslovi prosvete, zdravlja, pravde, unutrašnjih poslova i socijalne politike da posebnim protokolima detaljnije razrade

²¹ Protokol je dostupan na <http://www.minrzs.gov.rs/files/doc/porodica/zlostavljanje/Opsti%20protokol%20zlostavljanje%20i%20zanemarivanje%20deca.pdf>

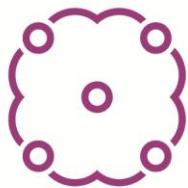
---

interne postupke unutar svakog pojedinog sistema, u skladu sa osnovnim principima i ciljevima Opšteg protokola.

Opšti protokol definiše kao pojedine oblike nasilja: fizičko zlostavljanje, seksualnu zloupotrebu, emocionalnu zloupotrebu, zanemarivanje i nemarno postupanje i eksploraciju. Opšti protokol postavlja specifične ciljeve:

- informisanje stručnjaka koji rade sa decem i za decu, kao i šire javnosti, uključujući decu, kako postupati u slučaju sumnje da je dete žrtva zlostavljanja i zanemarivanja ili to može postati;
- uspostavljanje saradnje među stručnjacima iz svih oblasti koja je neophodna da bi se deca zaštitala;
- uspostavljanje efikasne i operativne procedure koja će osigurati da, kada do zlostavljanja i zanemarivanja dođe, postoji brz i koordinisan postupak koji će štititi dete od daljeg zlostavljanja i zanemarivanja i obezbeđuje odgovarajuću pomoć detetu i porodici.

Uvažavajući potrebu obezbeđivanja nesmetane i što efikasnije međuresorske saradnje, u skladu sa Nacionalnim planom akcije za decu i sa osnovnim principima i smernicama iz Opšteg protokola, donosi se **Posebni protokol o postupanju pravosudnih organa u zaštiti maloletnih lica od zlostavljanja i zanemarivanja**. Posebnim protokolom definišu se efikasne procedure u postupanju pravosudnih organa i u intenziviranju saradnje sa drugim nosiocima javne vlasti u zaštiti maloletnih lica od zlostavljanja i zanemarivanja. Posebni protokol, takođe, pruža okvir za dobru praksu i vodi ka unapređenju zaštite prava maloletnih lica, uvažavajući međunarodne norme i standarde.

Vlada Republike Srbije je u decembru 2008.godine usvojila **Nacionalnu strategiju za prevenciju i zaštitu dece od nasilja za period 2009-2015²²**. Pravo na zaštitu od svih oblika nasilja predstavlja osnovno pravo deteta utvrđeno u Konvenciji o pravima deteta i drugim dokumentima Ujedinjenih nacija, Saveta Evrope i ostalih međunarodnih dokumenata, koje je država Srbija ratifikovala kao članica tih organizacija. Samim potvrđivanjem, država Srbija se obavezala da obezbedi zaštitu deteta od:

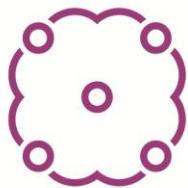
- fizičkog i mentalnog nasilja, zloupotrebe i zanemarivanja (član 19);
- svih oblika seksualnog izrabljivanja i seksualne zloupotrebe (član 34);
- nasilnog odvoženja dece i trgovine decom (član 35);
- svih mučenja i oblika eksploracije štetnih za decu (član 36);
- mučenja, nehumanih i ponižavajućih postupaka i kažnjavanja (član 37).

Osnovni principi na kojima se zasniva strategija su pravo deteta na život, opstanak i razvoj, nediskriminacija, najbolji interes i participacija deteta.

Ministarstvo prosvete i nauke donelo je 2007.godine **Posebni protokol za zaštitu dece i učenika od nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja u obrazovno-vaspitnim ustanovama²³**. Protokol definiše preventivne aktivnosti i procedure u zaštiti dece od nasilja, u kojima je precizirana uloga svih koji su uključeni u život i rad obrazovno-vaspitne ustanove, a namenjen je rukovodiocima i zaposlenima u ustanovama obrazovanja i vaspitanja, ali i deci/učenicima, roditeljima/starateljima, predstavnicima lokalne zajednice i svim institucijama koje mogu biti uključene u prevenciju i zaštitu dece od nasilja. Protokol definiše nasilje kao svaki oblik jedanput učinjenog ili

²² Strategija je dostupna na <http://www.scribd.com/doc/133281698/NACIONALNA-STRATEGIJA-ZA-PREVENCIJU-I-ZA%CC%A0TITU-DECE-OD-NASILJA#scribd>

²³ Protokol je dostupan na http://www.paragraf.rs/propisi/posebni_protokol_za_zastitu_dece_i_ucenika_od_nasilja_zlostavljanja_i_zanemarivanja_u_obrazovno-vaspitnim_ustanovama.html

ponovljenog verbalnog ili neverbalnog ponašanja, koje ima za posledicu stvarno ili potencijalno ugrožavanje zdravlja, razvoja i dostojanstva dece/učenika, bez obzira u kom obliku da se pojavi. Posebni Protokol daje okvir za planiranje preventivnih aktivnosti, a obavezujući je za sve koji učestvuju u životu i radu obrazovno-vaspitne ustanove. Same ustanove su u obavezi da u svojim godišnjim programima rada definišu Program zaštite dece/učenika od nasilja i formiraju timove za zaštitu dece/učenika od nasilja. Mere intervencije, odnosno podrške, usmerene su na izgradnju sistema efikasne zaštite od nasilja, ublažavanju/otklanjanju štetnih posledica pretrpljenog nasilja, savetodavnom radu sa decom koja trpe, vrše ili posmatraju nasilje.

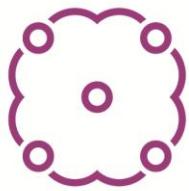
1.3. NADLEŽNOSTI LOKALNIH SAMOUPRAVA

Ustav RS definiše da su jedinice lokalne samouprave nadležne u pitanjima koja se, na svrshishodan način, mogu ostvarivati unutar jedinice lokalne samouprave, u kojima nije nadležna Republika Srbija. Član 190 Ustava daje široku odrednicu poslova lokalne samouprave među kojima je i ta da se lokalna samouprava stara o zadovoljavanju potreba građana u oblasti prosvete, kulture, zdravstvene i socijalne zaštite, dečje zaštite, sporta i fizičke kulture.

Osnovu normativnog okvira u sistemu dečje zaštite u lokalnim zajednicama u Republici Srbiji čini **Zakon o lokalnoj samoupravi**²⁴. U okviru propisanih nadležnosti jedinica lokalne samouprave relevantnih za sistem dečje zaštite (član 20 zakona), navode se:

- donošenje programa razvoja;
- donošenje budžeta i završnog računa;

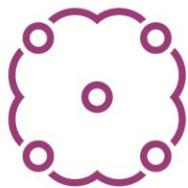
²⁴ Zakon je dostupan na http://www.paragraf.rs/propisi/zakon_o_lokalnoj_samoupravi.html

- osnivanje ustanova i organizacija u oblasti osnovnog obrazovanja, kulture, primarne zdravstvene zaštite, fizičke kulture, sporta, dečje zaštite i turizma, kao i praćenje i obezbeđivanje njihovoog funkcionisanja;
- osnivanje ustanova u oblasti socijalne zaštite i praćenje njihovog funkcionisanja, davanje dozvola za početak rada ustanova socijalne zaštite koje osnivaju druga pravna i fizička lica, utvrđivanje ispunjenosti uslova za pružanje usluga socijalne zaštite, utvrđivanje normative i standarda za obavljanje delatnosti ustanova čiji je osnivač, donošenje propisa o pravima u socijalnoj zaštiti i obavljanja poslova državnog staratelja;
- pomaganje razvoja različitih oblika samopomoći i solidarnosti sa licima sa posebnim potrebama kao i sa licima koja su suštinski u nejednakom položaju sa ostalim građanima i podsticanje aktivnosti i pružanje pomoći organizacijama invalida i drugim socijalno-humanitarnim organizacijama na svojoj teritoriji;
- organizovanje službe pravne pomoći građanima;
- staranje o ostvarivanju, zaštiti i unapređenju ljudskih prava i individualnih i kolektivnih prava pripadnika nacionalnih manjina i etničkih grupa;

Kada je reč o ostvarivanju saradnje između jedinica lokalne samouprave, Zakon u članu 88 predviđa da jedinica lokalne samouprave, njeni organi i službe, kao i preduzeća, ustanove i druge organizacije čiji je osnivač, ostvaruju saradnju i udružuju se sa drugim jedinicama lokalne samouprave i njenim organima i službama u oblastima od zajedničkog interesa, kao i da radi njihovog ostvarivanja mogu udruživati sredstva i obrazovati zajedničke organe, preduzeća, ustanove i druge organizacije i ustanove, u skladu sa zakonom i statutom.

Zakonom je propisano da Republika Srbija, odnosno autonomna pokrajna, mogu poveriti jedinicama lokalne samouprave pojedina pitanja iz svoje nadležnosti. Član

178 Ustava i član 21 Zakona o lokalnoj samoupravi definišu da opština kao poverene poslove obavlja pojedine poslove inspekcijskog nadzora iz oblasti prosvete i zdravstva.

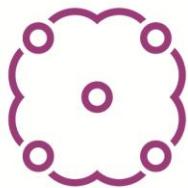
Konkretnе nadležnosti jedinice lokalne samouprave dalje se definišu **Statutom** jedinice lokalne samouprave. Najčešće nadležnosti relevantne za dečju zaštitu odnose se na:

- osnivanje ustanova u oblasti osnovnog obrazovanja, primarne zdravstvene zaštite i socijalne zaštite kao i praćenje i obezbeđivanje njihovog funkcionisanja;
- davanje dozvole za početak rada ustanova socijalne zaštite i utvrđivanje ispunjenosti uslova za pružanje usluga socijalne zaštite;
- donošenje propisa o pravima u socijalnoj zaštiti;
- donošenje strategija i usvajanje posebnih mera u cilju otklanjanja nejednakosti i stvaranja jednakih mogućnosti i ostvarivanja ljudskih i manjinskih prava,kao i pomaganje razvoja različitih oblika samopomoći i solidarnosti sa licima koja su suštinski u nejednakom položaju sa ostalim građanima.

Pored Zakona o lokalnoj samoupravi i statuta lokalnih samouprava, nadležnosti lokalnih samouprava u sistemu dečje zaštite takođe su definisane sektorskim zakonima i to: Zakonom o zdravstvenoj zaštiti, Zakonom o socijalnoj zaštiti i Zakonom o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja.

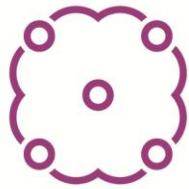
Zakon o zdravstvenoj zaštiti RS²⁵ u učesnike u zdravstvenoj zaštiti prema članu 4 ubrajagrađane, porodice, poslodavce, obrazovne i druge ustanove, humanitarne,

²⁵ Zakon je dostupan na http://www.paragraf.rs/propisi/zakon_o_zdravstvenoj_zastiti.html

verske, sportske i druge organizacije, udruženja, zdravstvene službe, organizaciju za zdravstveno osiguranje, kao i opštine, gradove, autonomne pokrajine i Republiku. Član 13 zakona definiše društvenu brigu za zdravlje na nivou autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, koja obuhvata mere za obezbeđivanje i sprovođenje zdravstvene zaštite od interesa za građane na teritoriji autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, i to:

- praćenje zdravstvenog stanja stanovništva i rada zdravstvene službe na svojoj teritoriji, kao i staranje o sprovođenju utvrđenih prioriteta u zdravstvenoj zaštiti;
- stvaranje uslova za pristupačnost i ujednačenost korišćenja primarne zdravstvene zaštite na svojoj teritoriji;
- koordiniranje, podsticanje, organizaciju i usmeravanje sprovođenja zdravstvene zaštite koja se ostvaruje delatnošću organa jedinica lokalne samouprave, građana, preduzeća, socijalnih, obrazovnih i drugih ustanova i drugih organizacija;
- planiranje i ostvarivanje sopstvenog programa za očuvanje i zaštitu zdravlja od zagađene životne sredine;
- obezbeđivanje sredstava za vršenje osnivačkih prava nad zdravstvenim ustanovama čiji je osnivač u skladu sa zakonom i Planom mreže zdravstvenih ustanova, a koje obuhvata izgradnju, održavanje i opremanje zdravstvenih ustanova, odnosno investiciono ulaganje, investiciono-tekuće održavanje prostorija, medicinske i nemedicinske opreme i prevoznih sredstava, opreme u oblasti integrisanog zdravstvenog informacionog sistema, kao i za druge obaveze određene zakonom i aktom o osnivanju;
- saradnju sa humanitarnim i stručnim organizacijama, savezima i udruženjima, na poslovima razvoja zdravstvene zaštite;
- može da obezbedi uslove za bolju kadrovsku obezbeđenost zdravstvene ustanove čiji je osnivač, do normativa, odnosno standarda propisanih u skladu

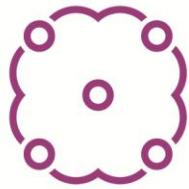

sa ovim zakonom i propisima donetim za sprovođenje ovog zakona, za koje se, zbog nedostatka finansijskih sredstava u sistemu obaveznog zdravstvenog osiguranja, sredstva ne mogu obezbediti na osnovu ugovora zaključenog sa organizacijom za obavezno zdravstveno osiguranje, odnosno zbog nedostatka sopstvenih prihoda zdravstvene ustanove, a do stvaranja uslova da se kadrovska obezbeđenost finansira iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja, odnosno iz sopstvenih prihoda zdravstvene ustanove;

- obezbeđivanje sredstava za pružanje hitne medicinske pomoći.

Društvena briga za zdravlje na nivou autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, može da obuhvati i mere za obezbeđivanje i sprovođenje zdravstvene zaštite od interesa za građane na teritoriji autonomne pokrajine, odnosno jedinice lokalne samouprave, kojima se stvaraju uslovi za bolju dostupnost i pristupačnost u korišćenju zdravstvene zaštite na svojoj teritoriji u zdravstvenim ustanovama čiji je osnivač, a koji su viši od normativa, odnosno standarda propisanih Zakonom u pogledu prostora, opreme, kadra, lekova i medicinskih sredstava (član 13a). Autonomna pokrajina, odnosno jedinica lokalne samouprave može da:

- obezbedi i sredstva za vršenje osnivačkih prava nad zdravstvenim ustanovama čiji je osnivač, radi izvršavanja obaveza zdravstvenih ustanova a po izvršnim sudskim odlukama, za obaveze koje se ne finansiraju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja ili na drugi način u skladu sa zakonom, a za koje obaveze zdravstvena ustanova ne može da obezbedi sredstva u finansijskom planu;
- obezbedi i sredstva za osiguranje objekata i opreme za zdravstvene ustanove čiji je osnivač, u skladu sa zakonom;
- doneše posebne programe zdravstvene zaštite za pojedine kategorije stanovništva, odnosno vrste bolesti koje su specifične za autonomnu pokrajinu, opštinu, odnosno grad, a za koje nije donet poseban program

---

zdravstvene zaštite na republičkom nivou, u skladu sa svojim mogućnostima, i utvrdi cene tih pojedinačnih usluga, odnosno programa.

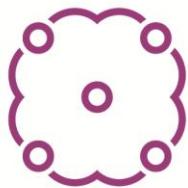
Zakonom o socijalnoj zaštiti²⁶ (član 209) se precizno definišu obaveze u pogledu finansiranja i nadležnosti nacionalnog, pokrajinskog i lokalnog nivoa vlasti. Tako je većina usluga u zajednici, jednokratna pomoć, opremanje centara za socijalni rad i angažovanje dodatnih stručnih radnika koji se staraju o pravima i uslugama koje finansiraju opštine i gradovi u mandate lokalnih samouprava. Iz budžeta jedinice lokalne samouprave finansiraju se:

- dnevne usluge u zajednici;
- usluga podrške za samostalan život osim usluge stanovanja uz podršku za osobe sa invaliditetom;
- usluga stanovanja uz podršku osoba sa invaliditetom u jedinicama lokalne samouprave čiji je stepen razvijenosti utvrđen u skladu sa propisima kojima se uređuje razvrstavanje jedinica lokalne samouprave prema stepenu razvijenosti – iznad republičkog proseka;
- savetodavno-terapijske i socijalno-edukativne usluge, osim savetovanja i obuke hranitelja i usvojitelja;
- ostale usluge socijalne zaštite u skladu sa potrebama lokalne samouprave;
- jednokratne pomoći i drugi oblici pomoći;
- program rada ustanova čiji je osnivač jedinica lokalne samouprave;
- program unapređenja socijalne zaštite u jednici lokalne samouprave;
- inovacione usluge.

Treba naglasiti da se poslednjih godina decentralizacija manje ostvaruje putem izmena i dopuna Zakona o lokalnoj samoupravi, a više sektorskim zakonima kojima

---

²⁶ Zakon je dostupan na http://paragraf.rs/propisi/zakon_o_socijalnoj_zastiti.html

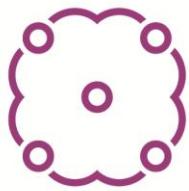
se uređuju obrazovanje, zdravstvo, finansiranje lokalne samouprave i sl. Izmenama sektorskih zakona lokalna samouprava je dobila veću ulogu u upravljanju osnovnim i srednjim školama, kao i osnivačka prava nad institucijama primarne zdravstvene zaštite. Od 2007. godine, na lokalnu samoupravu je preneta nadležnost primarne zdravstvene zaštite u delu finansiranja investicija. Ipak, treba imati u vidu da lokalna samouprava i dalje nema ulogu u isplati zarada zaposlenih u školstvu i zdravstvu, budući da je ta nadležnost ostala centralizovana na republičkom nivou.

Pravilnikom o dodatnoj obrazovnoj, zdravstvenoj i socijalnoj podršci detetu i učeniku²⁷ definisana je nadležnost lokalne samouprave da osniva i finansira rad interresorne komisije radi procene potreba za pružanjem dodatne obrazovne, zdravstvene ili socijalne podrške detetu i učeniku. Dodatnom podrškom obuhvaćene su zdravstvene, socijalne i obrazovne usluge koje se pružaju detetu i omogućavaju mu punu

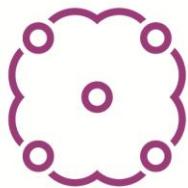
društvenu uključenost i napredovanje, odnosno prava i usluge koje detetu obezbeđuju prevazilaženje fizičkih i socijalnih prepreka kanesmetanom obavljanju svakodnevnih životnih aktivnosti od značaja za uključivanje u obrazovni proces, život uzajednici i uspešno napredovanje. Komisiju formira i njen stalni sastav bira organ lokalne samouprave koji određuje i koordinatora Komisije.

Članom 4. definisane su mere posredne i neposredne podrške koje Komisija izriče kao i mere podrške koje zahtevaju dodatna finansijska sredstva. Pravilnik ne propisuje jasno izvor finansiranja mera koje zahtevaju dodatna finansijska sredstva, ali je praksa pokazala da najveći broj ovih mera finansira lokalna samouprava iz budžeta. U neposredne mere podrške koje zahtevaju dodatna finansijska sredstva spadaju:

²⁷ Pravilnik dostupan na
http://www.drugagimnazija.edu.rs/uploads/1/7/5/4/17548211/pravilnik_o_podrsici_detetu.pdf

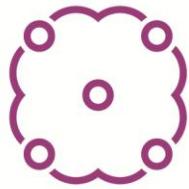
-
- 1) prilagođavanje i nabavka udžbenika i nastavnih sredstava (npr. na Brajevom pismu i slično);
  - 2) individualni obrazovni plan;
  - 3) upotreba prilagođenih nastavnih sredstava i asistivne tehnologije (upotreba alternativnih načina i sredstava komunikacije - sličice, crteži i fotografije, predmeti, prilagođen raspored časova, poseban način obeležavanja mesta u učionici, poseban način obeležavanja mesta za materijal za rad, poseban način obeležavanja mesta za odlaganje završenih radova i sl., računari, prilagođene tastature, ekrani na dodir (tač-skrin), prilagođeni miševi, posebni softveri, tajmeri i satovi, diktafoni i sl.);
  - 4) angažovanje pedagoškog asistenta u obrazovno-vaspitnom radu, prema potrebi (tokom celog dana ili samo za neke predmete ili aktivnosti);
  - 5) obezbeđivanje obuke za učenika za korišćenje Brajevog pisma, samostalno kretanje, korišćenje sredstava asistivne tehnologije, znakovnog jezika ili drugih alternativnih načina komunikacije;
  - 6) prevazilaženje jezičke barijere, kao podrška deci kojoj maternji jezik nije srpski;
  - 7) angažovanje pratioca za ličnu pomoć detetu radi lakšeg funkcionisanja i komunikacije sa drugima tokom ostvarivanja vaspitno-obrazovnog rada u predškolskoj ustanovi ili obrazovno-vaspitnog rada u školi, tokom celodnevne nastave ili produženog boravka, vannastavnih aktivnosti, izvođenja nastave u prirodi, izleta, ekskurzija, odmora i slično

-
- 8) organizovanje obrazovne podrške u slučaju dužeg izostajanja iz škole zbog teških i hroničnih bolesti
radi ostvarivanja kontinuiteta u obrazovanju, u vidu pojačane dopunske nastave, individualnog rada i angažovanja stručnjaka sa specijalizovanim znanjima;
- 9) vaspitanje i obrazovanje u posebnoj razvojnoj grupi, kao i obrazovanje u školi ili odeljenju za obrazovanje učenika sa smetnjama u razvoju, a u skladu sa posebno obrazloženim mišljenjem Komisije, ukoliko je priroda i ozbiljnost teškoća u razvoju deteta takva da se obrazovanjem u redovnoj grupi, školi ili odeljenju, ne mogu postići zadovoljavajući rezultati i pored pomoćnih sredstava i dodatnih usluga;
- 10) ostvarivanje predškolskog programa za rad sa decom sa smetnjama u razvoju;
- 11) angažovanje psihologa ili osobe koja poznaće dete u ostvarivanju zdravstvene zaštite;
- 12) pravo na usluge zdravstvene zaštite, koje nisu obuhvaćene zdravstvenim osiguranjem i službe kućnog lečenja i nege;
- 13) omogućavanje besplatnog učešća u kulturnim, sportskim i rekreativnim aktivnostima koje organizuje škola.

U posredne mere podrške koje zahtevaju dodatna finansijska sredstva spadaju:

- 1) prilagođavanje okruženja (prilaza i unutrašnjeg prostora ustanove: postavljanjem rampe, gelendera, ugradnjom lifta, prilagođavanjem toaleta, prilagođavanjem staze, kao pomoći pri samostalnom kretanju

za decu oštećenog vida ili decu koja ne vide, postavljanjem lampe, table-putokaza, naziva na vratima

na jeziku koji je u službenoj upotrebi i jeziku nacionalne manjine, sa simbolom, mapom prostora i sl.);

2) obavezno stručno usavršavanje vaspitača, nastavnika i stručnih saradnika neposredno angažovanih u

obrazovno-vaspitnom radu, u skladu sa inkluzivnim principima i obuka za korišćenje sredstava

asistivne tehnologije, alternativnih načina komunikacije (npr. za znakovni jezik i slično);

3) povećanje osjetljivosti putem edukacije svih zaposlenih u obrazovnoj, zdravstvenoj ili socijalnoj

ustanovi za načine zadovoljavanja potreba dece iz društveno osjetljivih grupa;

4) povećanje osjetljivosti i edukacija vršnjaka i njihovih roditelja za prihvatanje dece kojima je usled

smetnji u razvoju, poteškoća u učenju, socijalne uskraćenosti i drugih razloga potrebna dodatna

podrška;

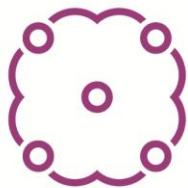
5) savetodavni rad sa roditeljima ili starateljima deteta kome je potrebna dodatna podrška u obrazovnoj,

zdravstvenoj i socijalnoj ustanovi;

6) obezbeđivanje podrške obrazovnoj, zdravstvenoj ili socijalnoj ustanovi radi prilagođavanja uslova i

okruženja i nabavke sredstava za rad sa detetom kome je potrebna dodatna obrazovna podrška;

7) obezbeđivanje produženog boravka u obrazovnoj ustanovi, odnosno dnevnog boravka u socijalnoj
zaštiti;

-
- 8) obezbeđivanje prevoza od mesta stanovanja do obrazovne ustanove, odnosno od obrazovne ustanove do dnevnog boravka;
  - 9) obezbeđivanje ishrane u školskim kuhinjama, odeće i obuće, besplatnih udžbenika i pribora za školu,
  - literature za učenike i nastavnike;
  - 10) obezbeđivanje besplatne pravne pomoći preko nadležnih organa jedinice lokalne samouprave.

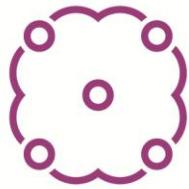
2.BRIGA O DECI NA LOKALNOM NIVOU

Radi boljeg razumevanja intersektorske saradnje u oblasti brige o deci, neophodno je sagledati ulogu i mesto drugih relevantnih sistema poput prosvetnog, zdravstvenog, bezbednosnog i sistema socijalne zaštite u sistemu brige o deci. Posebno je važno upoznati se sa različitim lokalnim akterima i međusektorskim odносима koji se formiraju između aktera u lokalnoj zajednici.

Zbog toga su u ovom poglavlju odvojeno analizirani sistem brige o deci i prosvetni sistem (2.1.), briga o deci i zdravstveni sistem (2.2.), briga o deci i sistem socijalne zaštite (2.3.), briga o deci, pravosuđe i bezbednost (2.4.), i briga o deci i civilno društvo (2.5.). Primeri iz prakse koji opisuju intersektorske odnose u lokalnoj zajednici u oblasti brige o deci predstavljeni su u nastavku ovog poglavlja za sledeće izabrane gradove i opštine: Pirot (2.6.), Knjaževac (2.7.), Novi Sad (2.8.), Užice (2.9.) i Kruševac (2.10). Predstavljeni primeri zasnivaju se na situacionim izveštajima²⁸ koji su nastali u periodu od maja do avgusta 2014. godine kroz održavanje konsultativnih

---

²⁸ Situacioni izveštaj sa konsultativnih sastanaka dostupan je na <http://www.wb-institute.org/meta-content/uploads/Situacioni-izvestaj-sa-konsultativnih-sastanaka.pdf>

---

sastanaka sa relevantnim intersektorskim akterima u izabranim gradovima, proces izrade i usvajanja izveštaja u kojem su svi oni učestvovali i kroz pojedinačne intervjuje sa akterima.

3.1. BRIGA O DECI I PROSVETNI SISTEM

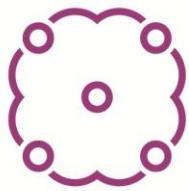
Obrazovanje i vaspitanje su neodvojivi delovi sistema brige o deci. Institucije prosvetnog sistema imaju ključnu ulogu u obrazovanju i vaspitanju dece, njihovoj socijalizaciji, prevenciji vršnjačkog nasilja i preranog napuštanja školovanja, pružanju posebnih i dodatnih vidova podrške deci sa posebnim potrebama u cilju postizanja boljeg uspeha i učenju i razumevanju naučenog i drugim važnim aspektima dobrobiti deteta.

U relevantne intersektorske aktere iz prosvetnog sistema spadaju: interresorna komisija, predškolske ustanove, osnovne i srednje škole uključujući i školski odbor, savet roditelja škole i učenički parlament organe škole kao i škole za specijalno obrazovanje dece i omladine.

Interresorna komisija (IRK) direktno uvezuje sektore obrazovanja, zdravstvene i socijalne zaštite ali je u ovom priručniku predstavljena kao deo prosvetnog sistema zato što se najveći broj izrečenih mera podrške odnosi na podršku u obrazovanju deteta. Prema Pravilniku o dodatnoj obrazovnoj, zdravstvenoj i socijalnoj podršci detetu i učeniku²⁹ kojim je regulisan rad IRK, ovo telo osniva lokalna samouprava radi procene potreba za pružanjem dodatne obrazovne, zdravstvene ili socijalne podrške detetu i učeniku. Imo tri stalna člana (pedijatar kao predstavnik sistema

---

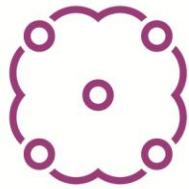
²⁹ Sl. glasnik RS br. 63/2010

zdravstvene zaštite, školski psiholog kao predstavnik obrazovno-vaspitnog sistema i socijalni radnik kao predstavnik sistema socijalne zaštite) i dva povremena člana (npr. izabrani lekar ili lekar specijalista, vaspitač, nastavnik razredne nastave, odeljenjski starešina, predmetni nastavnik ili stručni saradnik zaposlen u obrazovnoj ustanovi koju dete pohađa, voditelj slučaja, predstavnik ustanove socijalne zaštite u koju je dete smešteno i dr.) koja su važna za pravilnu procenu potreba deteta. Na sastanke IRK se mogu pozvati i druga lica iz oblasti prosvete, zdravstvene ili socijalne zaštite koja imaju najviše saznanja o detetu. IRK ima i koordinatora koji je lice zaposленo u lokalnoj samoupravi i koje je aktom o sistematizaciji poslova određeno da pruža stručnu i administrativno-tehničku podršku radu IRK.

Najvažniji zadatak IRK je procena potreba deteta za pružanjem dodatne podrške koji se vrši na zahtev roditelja, odnosno staratelja deteta ili po službenoj dužnosti uz saglasnost roditelja, odnosno staratelja deteta. Redovnost sastajanja IRK zavisi od broja podnetih zahteva za dodatnim oblicima podrške a prema iskustvu IRK grada Užica, nekad je to jedanput sedmično, a nekada jedanput mesečno. Po pravilu, zahtev se podnosi izabranom lekaru koji zatim obrađuje zahtev, unoseći potrebne podatke i upućuje ga IRK-u. Jako je važno da se procena IRK obavi u prirodnom, neformalnom, prijatnom i detetu poznatom okruženju (kuća, škola, obdanište). U postupku procene, IRK je dužna da na osnovu utvrđene situacije ustanovi podršku koju dete već dobija i preporuči dodatnu podršku iz oblasti obrazovanja, zdravstvene ili socijalne zaštite, uključujući i onu koja zahteva dodatna finansijska sredstva, kao i da odredi način realizacije koordinisane međuresorne saradnje, sa ciljem uključivanja deteta u život zajednice i obezbeđivanja uslova za maksimalni razvoj deteta.

Postupak procene potreba deteta za dodatnom podrškom počinje upoznavanjem roditelja, odnosno staratelja deteta sa postupkom procene a nakon toga školski psiholog vrši opservaciju deteta u školskom okruženju za vreme nastave (najčešće dva časa) i za vreme velikog odmora, gde razgovara sa njegovim vršnjacima iz odeljenja.

Na zajedničkom sastanku na kojem prisustvuju i stalni i privremeni članovi IRK, priprema se individualni plan podrške nakon čega se usvaja zajedničko mišljenje koje je predsednik IRK dužan da obrazloži roditelju.

Mišljenje IRK sadrži individualni plan podrške detetu kao i obavezne propisane elemente poput ličnih podataka deteta, opis deteta i okolnosti u kojima žive dete i porodica; identifikovane prepreke sa kojima se dete suočava i drugi. Mišljenje Komisije dostavlja se roditelju, odnosno staratelju i nadležnom organu, odnosno službi koja treba da obezbedi dodatnu podršku, u skladu sa zakonom.

Praksa IRK Grada Užica (Situacioni izveštaj, str. 25) pokazuje da su mere koje IRK izriče najčešće:

Iz domena obrazovanja

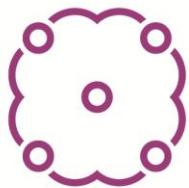
- upotreba prilagođenih nastavnih sredstava i asistivne tehnologije;
- individualni obrazovni plan koji podrazumeva prilagođavanje - standard iz jednog ili više predmeta;
- angažovanje praktičara za ličnu pomoć detetu

Iz domena zdravstvene zaštite

- pravo na usluge koje nisu pokrivene zdravstvenim osiguranjem (lekovi koji se nalaze na negativnoj listi, lečenja i operacije, kupovina raznih pomagala, podrška porodici za lečenje deteta u inostranstvu, produženo bolovanje, lečenje u privatnim klinikama);

Iz domena socijalne zaštite

- plaćanje prevoza deci od kuće do obrazovne institucije, ili do institucije u kojoj se leči;
- jednokratna novčana davanja,
- besplatan boravak u vrtiću i druge.

Kada je reč o izveštavanju, IRK je obavezna da najmanje dva puta godišnje dostavlja redovne izveštaje o svom radu opštinskoj/gradskoj upravi (svom osnivaču), a resornim ministarstvima izveštaje o predloženoj i pruženoj podršci.

Iako je intersektorska saradnja u okviru IRK u normativno regulisana Pravilnikom o dodatnoj obrazovnoj, zdravstvenoj i socijalnoj podršci detetu i učeniku³⁰, još uvek postoje brojni izazovi koji je čine nedovoljno efektivnom. Situacioni izveštaj sa konsultativnih sastanaka (str. 3) održanih u 5 izabranih gradova i opština u okviru projekta "Zajednice za decu" nedvosmisleno pokazuju da je interpersonalna saradnja između članova IRK dobra ali da efekti rada IRK često izostaju jer nema dovoljno sredstava za finansiranje izrečenih mera. Jedna učesnica konsultativnog sastanka konstatuje da je "*najveći problem u radu IRK nedovoljan obim novčanih sredstava za pružanje mera i usluga prema izvršenoj proceni. Pošto se mere finansiraju iz budžeta lokalne samouprave, veoma je važno da u lokalnoj samoupravi na pozicijama donosilaca odluka postoje ljudi koji su senzibilisani za potrebe ranjivih grupa*".

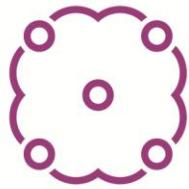
Predškolska ustanova (PU) je jedna od prvih ustanova sa kojom dete dolazi u dodir u ranom detinjstvu. PU realizuje program predškolskog vaspitanja i obrazovanja (za decu uzrasta od 6 meseci do 6,5 godina) i pripreme deteta³¹ za polazak u školu. Programi predškolskog vaspitanja i obrazovanja mogu biti celodnevni i poludnevni a ustanove mogu ponuditi i druge posebne i specijalizovane programe³², u zavisnosti od interesovanja i potrebe dece.

---

³⁰Sl. glasnik RS br. 63/2010

³¹ U Srbiji je pohađanje pripremnog predškolskog programa obavezno za svu decu uzrasta od 5,5 do 6,5 godina u trajanju od 9 meseci.

³² U posebne i specijalizovane predškolske programe spadaju programi negovanja jezika i kulture nacionalne manjine, programi kulturnih i rekreativnih aktivnosti, programi podrške porodici, programi za rad sa decom u porodici (porodične jasle, „bebi servis“) i drugi programi.

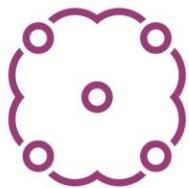

Predškolska ustanova dužna je da sprovodi Pravilnik o protokolu postupanja u ustanovi u odgovoru na nasilje, zlostavljanje i zanemarivanje, redovno sprovodi aktivnosti prevencije i interveniše uvek kada postoji sumnja ili saznanje da dete trpi nasilje, zlostavljanje i zanemarivanje. U sprečavanju nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja, PU sarađuje sa lokalnim centrom za socijalni rad, domom zdravlja i policijom. Saradnja između PU i pedijatrijske službe lokalnog doma zdravlja usmerena je na praćenje zdravstvenog stanja upisane dece, prevenciju bolesti i zaraza. Svake godine prilikom planiranja potreba za upisom dece u PU, informaciju o broju novorođene dece na teritoriji opštine u kojoj se nalazi, PU dobija od pedijatrijske službe lokalnog doma zdravlja.(Situacioni izveštaj, str 12).

Osnovni zadatak **osnovne škole** je da omogući kvalitetno obrazovanje i vaspitanje za svako dete pod jednakim uslovima. Škola ostvaruje školski program a može da ostvaruje i: individualni obrazovni plan za učenike i odrasle sa smetnjama u razvoju³³. Osnovna škola ima jednu od ključnih uloga u prevenciji i sprečavanju nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja dece. Škola je, kao i predškolska ustanova, dužna da postupa prema Pravilniku o protokolu postupanja u ustanovi u odgovoru na nasilje, zlostavljanje i zanemarivanje, i formira Tim za zaštitu od nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja³⁴. Sastav Tima određuje direktor škole iz reda zaposlenih, a po potrebi mogu biti uključeni i predstavnici roditelja i lokalne zajednice, učeničkog parlamenta i odgovarajući stručnjaci (socijalni radnik, specijalni pedagog, predstavnik policije i dr.). U najvažnije zadatke Tima spadaju: a) priprema Programa za zaštitu od nasilja, zlostavljanja i zanemarivanja; b) predlaganje mera za prevenciju i zaštitu; c) učestvovanje u proceni rizika i donošenju odluka o postupcima u slučajevima sumnje ili saznanja o nasilju, zlostavljanju i zanemarivanju; d) sprovođenje interventnih mera.

³³ Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, Sl. glasnik RS br. 72/2009, 52/2011 i 55/2013

³⁴ Sl. glasnik RS", br. 30/2010, član 69.

Kroz ovaj tim se direktno ostvaruje intersektorska saradnja u zajednici između škole i drugih institucija relevantnih za oblast dečje zaštite.

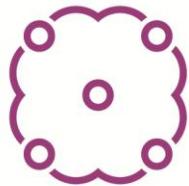
Srednja škola naročito sarađuje sa centrom za socijalni rad, domom zdravlja, policijom i tužilaštvom u sprečavanju zlostavljanja, zanemarivanja, vršnjačkog nasilja i maloletničke delinkvencije. Osnovna škola sarađuje i sa lokalnim domom zdravlja na praćenju zdravstvenog stanja i fizičkog rasta i razvoja učenika kao i u domenu prevencije bolesti i zaraza. Škole sa domovima zdravlja mogu sarađivati i u oblasti zdravstveno-vaspitnog rada za unapređenje i očuvanje zdravlja dece.

U okviru škole funkcionišu i školski odbor, savet roditelja i učenički parlament. Prema odredbama Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja³⁵, **školski odbor** je organ upravljanja koji čine predstavnici zaposlenih, lokalne zajednice i saveta roditelja. Zadužen je između ostalog i za donošenje školskog, odnosno vaspitnog programa, godišnji plan rada, usvajanje izveštaja o sprovođenju programa, vrednovanju i samovrednovanju, usvajanje izveštaja o izvođenju ekskurzija, odnosno nastave u prirodi, ostvarivanje ciljeva obrazovanja i vaspitanja i standarda postiguća i preduzimanje mera za poboljšavanje uslova rada i ostvarivanje obrazovno-vaspitnog rada u školi. **Savet roditelja** škole prema zakonu³⁶ čine po jedan predstavnik roditelja učenika svakog odeljenja, odnosno vaspitne grupe. Savet roditelja učestvuje u upravljanju školom i u ime roditelske zajednice komentariše i usmerava sve relevantne odluke i procese koje donosi ili inicira organ upravljanja školom. **Učenički parlament** se organizuje u poslednja dva razreda osnovne škole i u srednjoj školi između ostalog i radi: davanja mišljenja i predloga stručnim organima, školskom odboru, savetu roditelja i direktoru o: pravilima ponašanja u školi, merama

---

³⁵ Sl. glasnik RS br. 72/2009, 52/2011 i 55/2013

³⁶ Ibidem

---

bezbednosti učenika, godišnjem planu rada, školskom razvojnom planu, školskom programu, načinu uređivanja školskog prostora, izboru udžbenika, slobodnim i vannastavnim aktivnostima, učešću na sportskim i drugim takmičenjima i organizaciji svih manifestacija učenika u školi i van nje i drugim pitanjima od značaja za njihovo obrazovanje.³⁷

Osim redovnih škola, prosvetni sistem Republike Srbije prepoznaje i **škole za učenike sa smetnjama u razvoju** ili kako se još zovu tzv. "specijalne škole". Ove škole namenjene su obrazovanju i vaspitanju dece sa smetnjama u razvoju i sa invaliditetom za koju je stručni organ, uvažavajući njihove obrazovne i vaspitne potrebe, procenio da ne mogu da učestvuju u redovnoj nastavi³⁸. Mogućnost obrazovanja deteta u školi za učenike sa smetnjama u razvoju utvrđena je u članu 6. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja³⁹ gde je navedeno da: "*lica sa smetnjama u razvoju i sa invaliditetom imaju pravo na obrazovanje i vaspitanje koje uvažava njihove obrazovne i vaspitne potrebe u redovnom sistemu obrazovanja i vaspitanja, u redovnom sistemu uz pojedinačnu, odnosno grupnu dodatnu podršku ili u posebnoj predškolskoj grupi ili školi, u skladu sa ovim i posebnim zakonom.*" Zakon je omogućio tzv. specijalno obrazovanje i vaspitanje dece i mladih na svim nivoima, od predškolskog, preko osnovnoškolskog do srednjoškolskog, a u zavisnosti od potreba deteta, može biti obezbeđena i nastava kod kuće za dete koje nije u mogućnosti da nastavu prati u ustanovi.

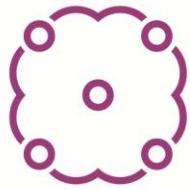
Ipak, koncept odvojenog obrazovanja dece sa smetnjama i invaliditetom u tzv. specijalnim školama u sistemu koji razvija i neguje inkluzivni pristup u obrazovanju,

---

³⁷ Ibidem, član 105.

³⁸ Ibidem, član 83.

³⁹ Ibidem

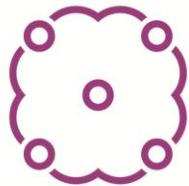
kakav teži da bude i prosvetni sistem u Republici Srbiji, vrlo je upitan. Jedno skorašnje istraživanje⁴⁰ objašnjava da su mišljenja stručne javnosti o ulozi ovih škola u obrazovanju i razvoju dece sa smetnjama u razvoju i sa invaliditetom veoma podeljena i dok jedni veruju da se "*školovanjem u specijalnim školama štite prava deteta koje ima neke specifičnosti u razvoju, jer u njima stručni kadar primenjuje posebne nastavne programe*",⁴¹ drugi ističu da je to "*ugrožavanje prava deteta koje se isključuje iz redovnog sistema, otežava mu se prohodnost za dalje školovanje i mogućnost zapošljavanja*"⁴². Prema istom istraživanju, odvojeno školovanje dece u tzv. specijalnim školama i odeljenjima od strane dela stručne javnosti se karakteriše kao diskriminacija, zastupajući pravo deteta da se školuje u redovnoj školi u kojoj će dobiti i potrebnu stručnu podršku, a po potrebi i od stručnjaka iz specijalizovanih ustanova. Drugo skorašnje istraživanje navodi da je najveći absurd segregacijskih programa taj što sadrže ciljeve osposobljavanja svojih štićenika za usvajanje veština potrebnih za život u zajednici dok su štićenici istovremeno iz iste te zajednice isključeni.

U informatorima tzv. specijalnih škola predočeno je da su najčešće dostupni specijalizovani programi za decu sa smetnjama u razvoju i invaliditetom sledeći: orientacija i samostalno kretanje, logopedski tretman, psihomotorna reeduksacija, vizuelni trening, veštine za svakodnevni život, senzomotorna integracija, opismenjavanje na Brajevom pismu, informatička obuka za slabovide, taktilni trening i sl.

⁴⁰ Romska deca u „specijalnom“ obrazovanju u Srbiji – prezastupljenost, niska postignuća i uticaj na život; Istraživanje o školama i odeljenjima za decu sa teškoćama u razvoju, Fond za otvoreno društvo, 2010 Beograd

⁴¹ Ibidem, str. 42

⁴² Ibidem, str. 42

Uobičajena procedura upisa dece u tzv. specijalne škole podrazumeva podnošenje zahteva školskoj komisiji zajedno sa mišljenjem interresorne komisije i medicinskom dokumentacijom deteta, nakon čega sledi razgovor komisije sa roditeljima i upis deteta.

Srednja škola prema zakonu⁴³ realizuje školski program opšteg, stručnog i umetničkog obrazovanja za učenike uzrasta od 15 do 18 ili 19 godina, a može da ostvaruje i individualni obrazovni plan za učenike sa smetnjama u razvoju, vaspitni program za učenike u školi sa domom, program specijalističkog i majstorskog obrazovanja, program obrazovanja za rad, programe stručnog osposobljavanja, obuke i druge programe usmerene na unapređivanje obrazovno-vaspitnog rada, povećanja kvaliteta i dostupnosti obrazovanja i vaspitanja. Srednja škola je takođe dužna da sprovodi Pravilnik o protokolu postupanja u ustanovi u odgovoru na nasilje, zlostavljanje i zanemarivanje⁴⁴.

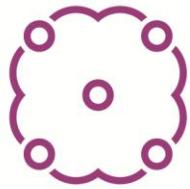
Srednja škola naročito sarađuje sa centrom za socijalni rad, domom zdravlja, policijom i tužilaštvom u sprečavanju zlostavljanja, zanemarivanja, vršnjačkog nasilja i maloletničke delinkvencije. Srednja škola sarađuje i sa lokalnim domom zdravlja na praćenju zdravstvenog stanja i fizičkog rasta i razvoja učenika kao i u domenu prevencije bolesti i zaraza. Škole sa domovima zdravlja mogu sarađivati i u oblasti zdravstveno-vaspitnog rada za unapređenje i očuvanje zdravlja dece (Situacioni izveštaj str. 2).

2.2. BRIGA O DECI I ZDRAVSTVENI SISTEM

---

⁴³ Zakon o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, Sl. glasnik RS br. 72/2009, 52/2011 i 55/2013

⁴⁴ Sl. glasnik RS br. 30/2010

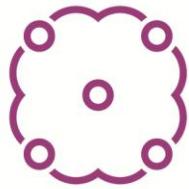
Sistem zdravstvene brige o deci na lokalnom nivou se oslanja na odredbe o pravima deteta na fizički, psihički i moralni integritet, koje prema UNCRC⁴⁵ podrazumevaju: (1) zaštitu od fizičkog i mentalnog nasilja, zloupotrebe i zanemarivanja (uključujući seksualnu zloupotrebu); (2) zaštitu od nezakonite upotrebe narkotika i psihotropnih supstanci; (3) zaštitu svih oblika seksualnog iskorišćavanja i seksualnog zlostavljanja, otmice i trgovine decom; (4) zaštitu od svih drugih oblika iskorišćavanja štetnih po bilo koji vid detetove dobrobiti; (5) zaštitu od nehumanih i ponižavajućih postupaka i kažnjavanja; (6) mere podrške za fizički i psihički oporavak deteta - žrtve nasilja i njegovu socijalnu reintegraciju.

Sveobuhvatni sistem zdravstvene brige o deci na lokalnom nivou čine mreže zdravstvenih ustanova primarne (domovi zdravlja i zdravstveni centri) i sekundarne zdravstvene zaštite (bolnice), kao i savetovališta kao efikasan oblik preventivnog rada sa decom i porodicom.

Ostvarivanju intersektorske saradnje u oblasti zdravstvene brige o deci na lokalnom nivou direktno doprinosi i Zakon o zdravstvenoj zaštiti⁴⁶ koji u članu 88. jasno navodi da u obezbeđivanju primarne zdravstvene zaštite (zaštitu i unapređenje zdravlja, zdravstveno vaspitanje i savetovanje za očuvanje i unapređenje zdravlja, rehabilitaciju dece i omladine sa smetnjama u telesnom i duševnom razvoju i td.), zdravstvene ustanove ostvaruju saradnju sa drugim zdravstvenim, socijalnim, obrazovnim i drugim ustanovama i organizacijama za pripremanje i izvođenje programa za očuvanje i unapređenje zdravlja". Nosioc primarne zdravstvene zaštite u lokalnoj zajednici je lokalni dom zdravlja (DZ) koji svojim osiguranicima pruža preventivne,

⁴⁵ UN koncencija o pravima deteta

⁴⁶Sl. glasnik RS br. 107/2005, 72/2009 - dr. zakon, 88/2010, 99/2010, 57/2011, 119/2012, 45/2013 - dr. zakon i 93/2014

---

dijagnostičke, terapijske i rehabilitacione usluge u cilju sprečavanja, suzbijanja, ranog otkrivanja i lečenja bolesti i povreda⁴⁷. Prema zakonu⁴⁸, lokalni dom zdravlja osniva lokalna samouprava.

Dom zdravlja obezbeđuje najmanje preventivnu dečju zdravstvenu zaštitu kroz rad pedijatrijske službe. Osim svojih redovnih zaduženja u zdravstvenoj zaštiti dece, pedijatrijska služba sarađuje sa predškolskim ustanovama, osnovnim i srednjim školama na praćenju zdravstvenog stanja i fizičkog rasta i razvoja dece kroz organizovanje sistematskih pregleda, kao i na prevenciji bolesti i zaraza⁴⁹. Saradnja između DZ i prosvetnih ustanova ostvaruje se i na polju vaspitno-pedagoškog rada kroz organizovanje savetovališta i edukativnih radionica za decu⁵⁰.

Ipak, najintenzivnija intersektorska saradnja ostvaruje se kroz: (a) rad interresornih komisija u oblasti pružanja dodatne, obrazovne, zdravstvene i socijalne podrške deci i (b) u oblasti zaštite dece od zlostavljanja i zanemarivanja. Intersektorska saradnja u okviru IRK je detaljnije predstavljena u delu 3.1.

Intersektorska saradnja u zaštiti dece od zlostavljanja i zanemarivanja bliže je regulisana Opštim i posebnim protokolima za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja (Vlada Republike Srbije, 2005.). Zdravstveni sistem je integralni deo postupka zaštite a uloga zdravstvenog sistema i zdravstvenih radnika u postupku je precizno definisana Posebnim protokolom sistema zdravstvene zaštite za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja (Ministarstvo zdravlja, 2009). Kako je navedeno u

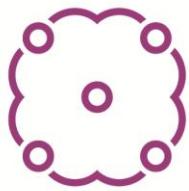
---

⁴⁷ Ibidem

⁴⁸ Ibidem

⁴⁹ Situacioni izveštaj

⁵⁰ Ibidem

Umrežavanje zajednice
prema modelu
usmerenom ka detetu

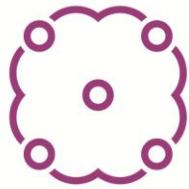
Networking for
Community
Child-Oriented Model

protokolu, ‘’zdravstveni radnici su među prvima kojima se dete ili njegovi bližnji obraćaju za pomoć u situacijama kada je dete povređeno, kada ispoljava teškoće u ponašanju i kontroli emocija, odnosno kada je porodica u krizi. Zbog toga su oni u jedinstvenoj poziciji da efikasno i blagovremeno uoče rizik ili otkriju zlostavljanje i zanemarivanje deteta, te da pokrenu proces pružanja pomoći koji će zaštititi dete i omogućiti mu oporavak i nesmetani dalji razvoj.’’ U protokolu se još navodi da je ‘’svaka zdravstvena ustanova dužna da u svom sastavu formira stručni tim za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja’’, te da je ‘’osnovni zadatak stručnog tima da na adekvatan način zbrine zlostavljano ili zanemareno dete u okviru sistema zdravstvene zaštite.’’ Stručni tim pruža pomoć lekaru koji je posumnjao na zlostavljanje postavlja dijagnozu, prati i sprovodi postupak za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja, prijavljuje zlostavljanje i zanemarivanje i uspostavlja po tom pitanju saradnju sa nadležnim centrom za socijalni rad i policijom. Tim je zadužen i za pripremu plana za primenu Posebnog protokola za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja u ustanovi, čiji obavezan deo morabiti jasan opis postupka sa detetom koje je identifikovano kao žrtva nasilja, kao i precizno definisana saradnja sa centrom za socijalni rad, policijom, obrazovno-vaspitnim ustanovama i drugim službama u lokalnoj zajednici.

Nakon otkrivanja zlostavljanja ili zanemarivanja deteta, konsultacija i procene rizika, mogu da uslede sledeće akcije:

- a) neodložna prijava policiji i centru za socijalni rad u slučaju kada su život i zdravlje deteta neposredno ugroženi ili se veruje da će nepreduzimanjem hitnih mera zaštite život i zdravlje deteta biti neposredno i teško ugroženi.
- b) redovna prijava nadležnom CSR-u (obaveza prijavljivanja otkrivenog slučaja zlostavljanja ili znemarivanja CSR-u kao organu starateljstva)
- c) odlaganje prijavljivanja (odлука da se sumnja ne prijavi odmah CSR-u može se doneti ukoliko tim stručnjaka ustanove zaključi nakon razmatranja podataka da je

rizik od zlostavljanja ili zanemarivanja deteta nizak ili da ustanova ima kapaciteta da se bavi problemom deteta i porodice.

2.3. BRIGA O DECI I SISTEM SOCIJALNE ZAŠTITE

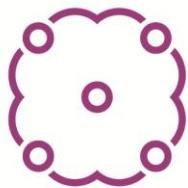
Okvir za sistem dečje socijalne zaštite na lokalnom nivou definišu Zakon o socijalnoj zaštiti⁵¹ i odluka skupštine lokalne samouprave o finansiranju usluga socijalne zaštite. Zakon definiše da usluge u zajednici finansira jedinica lokalne samouprave na osnovu odluke koju donosi Skupština lokalne samouprave u skladu sa potrebama stanovnika i resursima kojima raspolaže lokalna samouprava. Zakonom je istovremeno promovisan pluralizam pružalaca usluga sa ciljem da se izvrši decentralizacija i deinstitucionalizacija sistema socijalne zaštite u skladu sa načelima najboljeg interesa korisnika, najmanje restriktivnog okruženja i načelom dostupnosti i individualizacije socijalne zaštite, uz poštovanje integriteta i dostojanstva korisnika. Sistem dečje socijalne zaštite u lokalnoj zajednici čine nadležni centar za socijalni rad, domovi i ustanove za smeštaj i podršku deci i udruženja koja pružaju usluge socijalne zaštite ili organizuju programe za decu.

Centar za socijalni rad (CSR) je jedan od najvažnijih aktera u oblasti brige o deci čiji je rad bliže regulisan odredbama Zakona o socijalnoj zaštiti⁵² i Pravilnik o organizaciji, normativima i standardima rada centra za socijalni rad⁵³. CSR ima širok spektar ovlašćenja koja se u oblasti brige o deci odnose na:

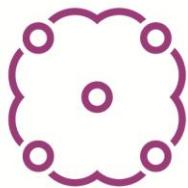
⁵¹ Sl. glasnik RS br. 24/2011

⁵² Ibidem

⁵³ Sl. glasnik RS br. 59/2008 i 37/2010

- 1) odlučivanje o (a) ostvarivanju prava na materijalno obezbeđenje; (b) ostvarivanju prava na dodatak za pomoć i negu drugog lica; (c) ostvarivanju prava na smeštaj u ustanovu socijalne zaštite; (d) hraniteljstvu; (e) usvojenju; (f) starateljstvu; (g) određivanju i promeni ličnog imena deteta; (h) merama preventivnog nadzora nad vršenjem roditeljskog prava; (i) merama korektivnog nadzora nad vršenjem roditeljskog prava;
- 2) dostavljanje nalaza i stručnog mišljenje, na zahtev suda, u parnicama u kojima se odlučuje o zaštiti prava deteta ili o vršenju, odnosno lišenju roditeljskog prava;
- (3) pružanje pomoći u pribavljanju potrebnih dokaza sudu pred kojim se vodi postupak u sporu za zaštitu od nasilja u porodici;
- (4) sprovođenje postupka procene opšte podobnosti hranitelja, usvojitelja i staratelja;
- (5) vršenje popisa i procene imovine lica pod starateljstvom;
- (6) saradnju sa javnim tužiocem, odnosno sudijom za maloletnike u izboru i primeni vaspitnih naloga;
- (7) sprovođenje medijacije između maloletnog učinioца i žrtve krivičnog dela;
- (8) podnošenje izveštaja o ispunjenju vaspitnog naloga javnom tužiocu, odnosno sudiji za maloletnike;
- (9) prisustvovanje, po odobrenju suda, radnjama u pripremnom postupku protiv maloletnog učinioца krivičnog dela (sasuštanje maloletnog učinioца krivičnog dela, sasuštanje drugih lica), stavljanje predloga i upućivanje pitanja licima koja se saslušavaju;
- (10) dostavljanje mišljenja суду pred kojim se vodi krivični postupak protiv maloletnika u pogledu činjenica koje se odnose na uzrast maloletnika, činjenica potrebnih za ocenu njegove zrelosti, ispituje sredinu u kojoj i prilike pod kojima maloletnik živi i druge okolnosti koje se tiču njegove ličnosti i ponašanja;
- (11) prisustvovanje sednici veća za maloletnike i glavnom pretresu u krivičnom postupku protiv maloletnog učinioца krivičnog dela;

Umrežavanje zajednice
prema modelu
usmerenom ka detetu

Networking for
Community
Child-Oriented Model

-
- (12) obaveštavanje suda nadležnog za izvršenje zavodske vaspitne mere i organa unutrašnjih poslova kada izvršenje mere ne može da započne ili da se nastavi zbog odbijanja ili bekstva maloletnika;
  - (13) proveravanje izvršenja vaspitne mere pojačanog nadzora od strane roditelja, usvojitelja ili staratelja ili u drugoj porodici i pružanje pomoći u izvršenju mere;
  - (14) sprovođenje vaspitne mere pojačanog nadzora od strane organa starateljstva tako što se brine o školovanju maloletnika, njegovom zaposlenju, odvajanjima iz sredine koja na njega štetno utiče, potrebnom lečenju i sređivanju prilika u kojima živi;
  - (15) staranje o izvršenju vaspitne mere pojačanog nadzora uz obavezu dnevног boravaka u ustanovi za vaspitanje i obrazovanje maloletnika,
  - (16) dostavljanje sudu i javnom tužiocu za maloletnike izveštaja o toku izvršenja vaspitnih mera o čijem se izvršenju stara;

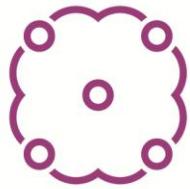
CSR u vršenju javnih ovlašćenja pruža usluge socijalnog rada i pokreće sudske postupke kada je zakonom na to ovlašćen. CSR upućuje korisnike na korišćenje usluga u zajednici. Korišćenje bilo koje novčane naknade, smeštaja u ustanovu ili korišćenje lokalne usluge moguće je samo uz procenu i rešenje ili uput centra.

Pravilnikom⁵⁴ je utvrđena odgovornost CSR da svoj rad organizuje na način da omogući dostupnost usluga svima onima kojima su one potrebne, sa posebnom pažnjom usmerenom na ranjive grupe (deca, stari, invalidi, pripadnici manjinskih grupa i dr.) i to "*koordinacijom aktivnosti sa drugim javnim službama, humanitarnim organizacijama, udruženjima građana i drugim organizacijama u lokalnoj zajednici.*"

Na prethodnim stranama je već predstavljeno po kojim sve pitanjima i na koji način sarađuju centri za socijalni rad sa prosvetno-vaspitnim i zdravstvenim ustanovama,

---

⁵⁴ Ibidem, član 8.

MUP-om i institucijama pravosudnog sistema. U nastavku ćemo dodatno predstaviti još i intersektorsku ulogu CSR u zaštiti dece od zlostavljanja i zanemarivanja. Naime, CSR i javni tužilac su dve institucije kojima se prema Porodičnom zakonu⁵⁵ treba da se obrate sve dečje, zdravstvene i obrazovne ustanove i ustanove socijalne zaštite, pravosudni i drugi državni organi, udruženja i građani radi zaštite prava deteta.

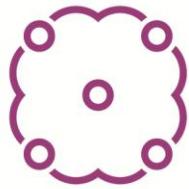
Osim centara za socijalni rad, u sistemu dečje zaštite učestvuju i ustanove za socijalno zbrinjavanje dece kao što su **domovi za smeštaj dece bez roditeljskog staranja**, **domovi za smeštaj dece sa smetnjama u razvoju** i **ustanove za dnevni boravak dece sa smetnjama u razvoju**.

Udruženja pružaoci usluga za decu su takođe važan činilac sistema dečje socijalne zaštite jer sistem dopunjaju pojedinim uslugama koje nedostaju a za koje se udruženje specijalizovalo. Veliki problem sa kojim se udruženja sreću jesu previsoko postavljeni kriterijumi za ispunjavanja strukturnih standarda (npr. veličina prostora za rad u vlasništvu pružaoca usluge) za dobijanje licence za pružanje usluga kao i česta prioritizacija CSR kao pružaoca, i generalno nerazvijen sistem planiranja i naručivanja usluga od strane lokalne samouprave.

2.4. BRIGA O DECI, PRAVOSUĐE I BEZBEDNOST

Kada je reč o oblasti brige o deci i ulozi bezbednosti i pravosuđa, govori se zapravo u najvećoj meri o procesu zaštite deteta od zlostavljanja i zanemarivanja u kome treba da učestvuju ustanove i pojedinci iz različitih sistema na lokalnom nivou - zdravstvo, obrazovanje, socijalna zaštita, policija i pravosuđe, svaki od njih u okviru svojih

⁵⁵ Sl. glasnik RS br. 18/2005, 72/2011 - dr. zakon i 6/2015, član 263, stav 3.

---

nadležnosti. Ovde je akcenat stavljen na ulogu policije i pravosudnih organa zaštiti dece od zlostavljanja i zanemarivanja.

Zakoni koji uvezuju dečju zaštitu, bezbednost i pravosuđe su Porodični zakon⁵⁶ kojim je propisana obaveza prijavljivanja javnom tužiocu i centru za socijalni rad slučaja zlostavljanja ili zanemarivanja deteta, Zakon o krivičnom postupku⁵⁷ koji propisuje obavezu svih državnih organa, organa teritorijalne autonomije ili lokalne samouprave, javnih preduzeća i ustanova da prijave krivična dela koja se gone po službenoj dužnosti a u koja spadaju i dela zlostavljanja i zanemarivanja deteta i Krivični zakonik Republike Srbije⁵⁸ koji propisuje sankcionisanje neprijavljinjanja krivičnog dela i počinjoca.

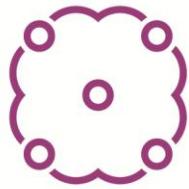
Da bi se obezbedila krivičnopravna zaštita dece od zlostavljanja, potrebno je pre svega otkriti krivična dela i njihove počinioce. jedan od osnovnih zadataka policije je otkrivanje i identifikacija učinilaca krivičnih dela. U tom smislu policija primenjuje niz operativnih tehničkih i taktičkih radnji, ali u svakom slučaju njihova efikasnost je vezana i za činjenicu postojanja dobre saradnje predstavnika policije sa predstavnicima centara za socijalni rad, drugih ovlašćenih državnih službi i institucija, kao i sa predstavnicima udruženja koja se bave pitanjima zaštite dece od zlostavljanja, službi za zaštitu žrtava, kao i građana kojima se dete može poveriti (rođaci, prijatelji, susedi). Najznačajnija uloga ove službe je sprovođenje predistražnih i pojedinih istražnih radnji u cilju obezbeđivanja dokaza koji treba da omoguće pokretanje krivičnog postupka podnošenjem krivične prijave protiv osumnjičenog za zlostavljanje deteta, odnosno onih koji su bitni za vođenje prekršajnog postupka. U

---

⁵⁶ Ibidem

⁵⁷ Sl. glasnik RS br. 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 45/2013 i 55/2014, član 253.

⁵⁸ Sl. glasnik RS br. 85/2005, 88/2005 - ispr., 107/2005 - ispr., 72/2009, 111/2009, 121/2012, 104/2013 i 108/2014 član 332.

---

tom smislu, obaveza je policije da prikupi i obezbedi sve dokaze koji su bitni za pokretanje krivičnog postupka ili za vođenje prekršajnog postupka. To posebno važi za prikupljanje materijalnih dokaza o izvršenom delu čije je postojanje od naročitog značaja za budući krivični postupak.

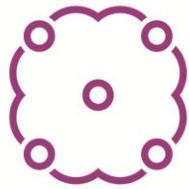
Sprovodenje vanparničnog postupka za oduzimanje deteta, odnosno lišavanja roditeljskog prava i parničnog postupka u sporovima iz odnosa roditelja i dece odvija se u saradnji sa organom starateljstva i drugim pravosudnim organima. Pokretanje krivičnog postupka, sprovodenje istrage i suđenje za krivična dela čije su žrtve maloletnici obavljuju javni tužilac i krivični sud.

Kada je reč o zaštiti maloletnih učionioca krivičnih dela, pravni okvir za zaštitu dece se zasniva na principu restorativne pravde i u odnosu na postupak prema maloletnim učiniocima krivičnih dela uvodi se institut vaspitnih naloga kao diverzionih mera koje predstavljaju skretanje od sudskog postupka, nove mere koje predstavljaju skretanje od sudskog postupka, mere neinstitucionalnog karaktera i propisuje da se pritvor i zavodske mere izriču samo kao krajnja mera i to u što kraćem vremenskom periodu⁵⁹. U odnosu na zaštitu maloletnih lica kada se pojavljuju u postupku kao oštećeni ili svedoci krivičnih dela, Zakon o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica⁶⁰ propisuje niz mera i procedura kao što su hitnost postupka, ograničenje saslušanja deteta na maksimalno dva puta, obavezno prisustvo psihologa, pedagoga ili drugog stručnog radnika prilikom saslušanja i dr. Obavezna je i specijalizacija profesionalaca koji postupaju u ovom postupku kao i pravo na besplatnu pravnu pomoć specijalizovanog advokata.

---

⁵⁹ Pravosuđe po meri deteta u Republici Srbiji, Centar za prava deteta, 2013.

⁶⁰ Sl. glasnik RS br. 85/2005

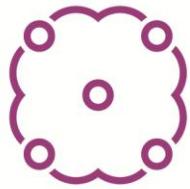

Međutim, situacija u praksi, odnosno primeni zakonske regulative u ovoj oblasti pokazala je niz slabosti, pa je neophodno pristupiti rešavanju sledećih problema:

- nedovoljne primene vaspitnih naloga, kao i mera restorativne pravde;
- nepostojanje adekvatnih uslova i jasno preciziranih standarda za boravak maloletnika u pritvoru;
- nepostojanje drugih alternativa pritvoru;
- nedostatak mreže ustanova za izvršenje krivičnih sankcija, posebno ustanova za izvršenje mere bezbednosti lečenja u psihijatrijskoj ustanovi i primene vaspitne mere pojačanog nadzora uz dnevni boravak u odgovarajućoj ustanovi;
- nedovoljna svest maloletnika u sukobu sa zakonom o njihovim pravima, posebno tokom boravka u pritvoru i boravka u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija.

2.5. BRIGA O DECI I CIVILNO DRUŠTVO

Udruženja građana su nosioci brojnih inicijativa i projekata u oblasti dečje zaštite. Najčešće se pojavljuju kao pružaoci različitih oblika podrške i socijalnih usluga deci i njihovim porodicama. Udruženja svojim programima i kapacitetima nadomešćuju nedostatak programa i stručnih kapaciteta u ustanovama formalnog sistema. Trend sve većeg uključivanja nedržavnog sektora (udruženja i profitnih pružalaca) u sferu pružanja socijalnih usluga deo je procesa decentralizacije i promjenjenog shvatanja uloge države u socijalnoj zaštiti, deo promena koje se dešavaju u okviru samog sektora socijalnih usluga kao i širenja civilnog sektora (Matković, 2009, str. 7). S tim u vezi se navodi da je spuštanje sve većeg broja nadležnosti sa centralnog na lokalni nivo posebno pogodovala uključivanju nedržavnih aktera u sferu pružanja usluga pa

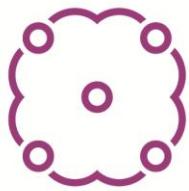
su mnoge lokalne samouprave počele da podugovaraju lokalna udruženja i privatne organizacije.

Skorašnji pregled stanja u civilnom sektoru (Građanske inicijative, 2011) pokazuje da 25% udruženja u Srbiji se bavi pružanjem socijalnih usluga kao primarnom delatnošću dok još 40% udruženja realizuje neki oblik aktivnosti u oblasti socijalne zaštite. Prema izveštaju "Mapiranje usluga socijalne zaštite koje su u nadležnosti lokalne samouprave" (SIPRU, UNICEF 2013), udruženja se pretežno bave pružanjem usluga za osobe sa invaliditetom i za decu i mlade sa smetnjama u razvoju, te je u ovim oblastima najveći udeo udruženja u ukupnom broju pružalaca usluga. Izveštaj dalje navodi da je značaj udruženja kao pružalaca usluga i dalje veliki kod usluga kao što su dnevni boravci za decu u sukobu sa zakonom i pomoć u kući za decu. U ovim oblastima, oko trećine ukupnog broja usluga sprovode udruženja. Istraživanja (SECONS 2013) pokazuju da su udruženja veoma konkurentna i efikasna u domenu usluga pomoći u kući i dnevnih boravaka za decu sa smetnjama u razvoju te da sa istim ili sličnim resursima uspevaju da obezbede jednakо kvalitetne i jednakо intenzivne usluge za približno isti broj korisnika kao i pružaoci iz formalnog sistema.

Kada je reč o finansiranju usluga koje sprovode udruženja, istraživanja pokazuju (SIPRU, UNICEF 2013) da se iz budžeta lokalnih samouprava finansira 40.7% usluga, iz donatorskih sredstava 33.5% a iz republičkih izvora 24.4%.

2.6. SITUACIONA ANALIZA BRIGE O DECI U IZABRANIM GRADOVIMA I OPŠTINAMA

Situacione analize brige o deci sprovedene su u opštinama Pirot i Knjaževac i gradovima Kruševac, Novi Sad i Užice sa ciljem da se sagledaju i opišu postojeći oblici intersektorske saradnje u zajednici u oblasti brige o deci i identifikuju oblasti u

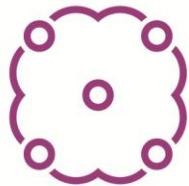
kojima je neophodno ojačati intersektorsku saradnju usmerenu na potrebe dece. Svrha analize je bila da omogući bolje razumevanje intersektorske saardnje u zajednici i da upotpuni građu za ovaj priručnik. Analiza je sprovedena u 5 gradova i opština koje su uključene u projekat "Zajednice za decu" i u kojima aktivno deluju organizacije članice Mreže organizacija za decu Srbije.

Istraživački postupak je obuhvatio konsultativne sastanke sa ključnim akterima u oblasti brige o deci u izabranim gradovima koji su održani u periodu od 19-23. maja 2014. godine, individualne interviewe putem telefona i e-maila i grupno komentarisanje i usvajanje pojedinačnih izveštaja za svaki grad u periodu od polovine juna do kraja avgusta 2014. godine. Situacionom analizom su posebno obuhvaćena sledeća pitanja: (a) relevantni socio-ekonomski podaci (b) normativno uređenje brige o deci, (c) pregled postojećih mera i programa za decu, (d) intersektorska saradnja i koordinacija, (e) planiranje i adekvatnost mera, (f) održivost mera, (g) izazovi decentralizacije;

2.6.1: OPŠTINA PIROT

Relevantni socio-ekonomski podaci o opštini Pirot

Opština Pirot se nalazi na jugoistoku Srbije i administrativni je centar Pirotorskog okruga. Prema popisu iz 2011. godine u opštini Pirot živi 57.911 stanovnika što predstavlja 9,2% manje stanovnika u odnosu na popis iz 2002. godine i statistički podaci pokazuju da se iz godine u godinu beleži negativan prirodni priraštaj. Deca do 14 godina starosti čine oko 15% stanovnika a oko 16% mladi od 15 - 27 godina. Broj Roma prema zvaničnoj statistici je 1.920, a prema procenjenim podacima opštine 2.470. Od tog broja 35% su deca i mladi do 18 godina. U obrazovnoj strukturi je najveće učešće stanovništva sa srednjom stručnom spremom (47%) i sa završenom osnovnom školom (23%). 9% je lica sa završenom višom i visokom školom 16% lica

---

je bez školske spreme ili sa nedovršenom osnovnom školom. Po kriterijumima ekonomske razvijenosti (BDP po stanovniku, procenat nezaposlenosti i prosečna plata) Pirot se nalazi u grupi srednje razvijenih opština.⁶¹

Normativno uređenje brige o deci u Pirotu

Pirot je 2005. godine među prvima razvio Lokalni plan akcije za decu (LPA)⁶² koji je osmišljen kao strateški sistemski okvir za kontinuirano unašređivanje položaja dece u Pirotu u svim oblastima života uz uključivanje svih važnih sektora i intersektorsku koordinaciju. Ovaj dokument je razvijen u okviru UNICEF-ovog projekta u kojem je Pirot zajedno sa Kragujevcem i Sjenicom učestvovao kao pilot opština. LPA je kao svoje najvažnije ciljeve definisao smanjenje siromaštva i društvene isključenosti dece (razvojem obrazovanja siromašne i isključene dece kroz sistem lokalnih usluga), poboljšanje zdravlja za svu decu (stvaranjem uslova za optimalan razvoj svakog deteta i organizovanjem bezbednog okruženja koje prepoznaje potrebe dece), kvalitetno vaspitanje i obrazovanje za svu decu (predškolskog, školskog i srednjoškolskog uzrasta), unapređenje položaja dece sa smetnjama u razvoju i dece bez roditeljskog staranja, kao i zaštita dece od zlostavljanja, zanemarivanja, trgovine i nasilnog ponašanja.

Ovakav strateški pristup ojačan je i dopunjeno odredbama Strategije inkluzivnog obrazovanja romske i druge marginalizovane dece u opštini Pirot⁶³ i Lokalnih planova akcije za rome i osobe sa invaliditetom u opštini Pirot⁶⁴ kako bi se na odgovarajući

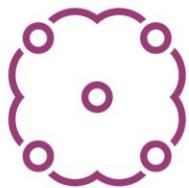
---

⁶¹ Lokalni planovi akcije za Rome i osobe sa invaliditetom u opštini Pirot

⁶² Za period od 2013. do 2017. godine

⁶³ Za period 2007. – 2012. godine

⁶⁴ Lokalni planovi akcije za Rome i osobe sa invaliditetom u opštini Pirot

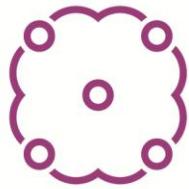
način obuhvatile i socijalno najranjivije grupe stanovnika u koje u Pirotu spadaju deca sa invaliditetom i smetnjama u razvoju i romska deca. Siromaštvo romskih porodica je uzrok nezadovoljavajućeg kvaliteta života romske dece, lošeg zdravstvenog stanja i prevremenog napuštanja redovnog školovanja. Romi se uključuju u obrazovni sistem, ali ga rano napuštaju. Ne dobijaju kvalitetno obrazovanje, izloženi su diskriminaciji i segregaciji. Učesnici konsultativnog sastanka u Pirotu su istakli da segregaciju romske dece podstiču i sami njihovi roditelji koji zbog ostvarivanja dodatnih materijalnih pogodnosti zahtevaju da se njihovo dete upiše u specijalnu školu umesto u redovnu sa drugom decom⁶⁵.

Finansiranje iz opštinskog budžeta dodatnih prava i mera za decu u Pirotu zasnovano je na odlukama opštinskih organa (Odluka o društvenoj brizi o deci, Odluka o finansiranju boravka u predškolskoj ustanovi, Odluka o dodatnim pravima u okviru društvene brige o deci i sl.).

Pregled postojećih mera i programa za decu u Pirotu

Prema situacionom izveštaju sa konsultativnih sastanaka (str. 6), najveći broj mera podrške deci i usluga dečje socijalne zaštite u Pirotu pruža i sprovodi CSR, a finansira opština iz budžeta. Tu između ostalog spadaju finansijska podrška ugroženim kategorijama dece, finansiranje boravka u predškolskoj ustanovi dece čiji su roditelji korisnici novčane socijalne pomoći, dece koja su smeštena u hraniteljske/starateljske porodice i dece sa smetnjama u razvoju, isplata novčane pomoći za treće dete u porodici kao i novčane pomoći samohranim roditeljima, obezbeđivanje besplatnih udžbenika za ugroženu decu, finansiranje onih oblika lečenja dece koja pravilnikom Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje nisu predviđena kao besplatna i sl. U

⁶⁵ Ibidem

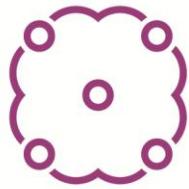

okviru CSR funkcioniše i SOS telefon za decu i odrasle žrtve nasilja. Pri opštinskoj upravi je formirana Komisija za pristupačnost, koja bi trebalo da pripremi uvođenje usluge personalne asistencije za decu u Pirotu. U značajne programe koje organizuju osnovne škole u Pirotu spadaju preventivni programi koji „Nije teško biti fin“ i „Bez nasilja na ulicama i u školama“. Dom zdravlja Pirot pruža uslugu savetovanja za decu i mlade dok predškolska ustanova „Čika Jova Zmaj“ planira otvaranje savetovališta za roditelje. Sve obrazovno-vaspitne i zdravstvene ustanove u Pirotu sprovode program zaštite dece od zlostavljanja i zanemarivanja dok vaspitno-obrazovne ustanove imaju formirane timove za inkluziju i zaštitu od nasilja. Osim pomenutih programa, udruženja, škole i dom zdravlja povremeno sprovode različite projekte podrške čiji su krajnji korisnici deca.

Intersektorska saradnja i koordinacija u Pirotu

Intersektorska saradnja u Pirotu ostvaruje se u svim sferama brige o deci i porodici, socijalne zaštite, zdravlja, obrazovanja i bezbednosti ali prema situacionom izveštaju naručnikovitija saradnja ostvarena unutar Tima za sprovođenje LPA za decu i u okviru IRK. Tim za sprovođenje LPA za decu čine osobe koje su bile rukovodioci operativnih timova Multisektorskog saveta za izradu LPA, a formalizovana je potpisivanjem protokola o saradnji. Uspešna intersektorska saradnja unutar Tima pokazuje se i kroz zajedničku administraciju opštinskog konkursa za projekte za realizaciju LPA za decu za koju je Tim zadužen. Projektna saradnja se uspostavlja i između institucija formalnog sistema opština, škole, CSR, DZ i pirotskih udruženja u zajedničkom organizovanju programa i usluga a dešavaju se i *ad hoc* partnerstva udruženja i institucija javnog sektora u konkurisanju za projekte. Ipak, u izveštaju⁶⁶ je konstativana potreba da se intersektorska saradnja ojača u oblastima zajedničkog

⁶⁶ Ibidem

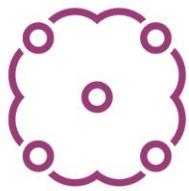

planiranja potreba, planiranja budžeta za LPA, zajedničkog planiranja projekata i zauzimanja zajedničkog pristupa prema donatorima. Kada je u pitanju saradnja u okviru IRK, u opštini Pirot je postignut veliki obuhvat dece koji je prošao kroz IRK i koji je upisan u školu (41 dete u 2013. godini). Dobru saradnju u okviru IRK ilustruje i primer deljenja deficitarnih kadrovskih resursa između škola koje imaju defektologa i škola koje ovaj kadar nemaju a imaju potrebu za tim kadrom kao što je OŠ ''8. septembar''.

Sa druge strane, akcenat je u Situacionom izveštaju stavljen na nedovoljnu saradnju sa roditeljskom zajednicom. Na konsultativnom sastanku je konstatovana svojevrsna ''kriza roditeljstva'' i potreba da roditelji prođu edukaciju o roditeljstvu. Kako je navedeno, mišljenje stručne zajednice je da se roditelji ne ophode prema deci a odgovarajući vaspitno-pedagoški način, ''*ne znaju kako da vode svoje dete kroz život, kako i kome da se obrate za pomoć*'' (Situacioni izveštaj, str. 8). Saradnja je naročito otežana sa roditeljima koji odbijaju pruženu institucionalnu podršku a ilustrativni primer je iskustvo IRK u izricanju mera deci sa teškoćama u učenju. Naime, česti su slučajevi kada IRK detetu koje je zbog teškoća u učenju upućeno na komisiju, pripremi individualni obrazovni plan i izrekne meru, da se roditelj usprotivi takvoj meri i odbije da da saglasnost, smatrajući da se dete takvom merom stigmatizuje. IRK se sa sličnim izazovima suočava i u radu sa romskom decom iz socijalno ugroženih porodica. Naime zbog materijalnih povlaastica koje po tom osnovu ostvaruju, roditelji dece kojoj je IRK izrekla meru prebacivanja u redovnu školu (u skladu sa najboljim interesom deteta) odbijaju da daju saglasnost na ovaku meru i zahtevaju da dete ostane u specijalnoj školi.

Planiranje i adekvatnost mera u Pirotu

Iskustva izneta na konsultativnom sastanku pokazuju da se ispitivanje potreba ciljne grupe i sistematsko planiranje vrši sporadično i to po pravilu kada se projektno

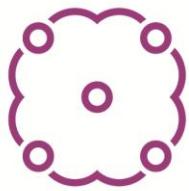

priprema neki strateški dokument ili pokreće usluga odnosno onda kada su za taj posao obezbeđena donatorska sredstva. Izneta stanovište predstavnika ključnih institucija je da je za temeljniju i kontinuiranu procenu potreba ciljne grupe i kao i za praćenje efekata sprovođenja postojećih mera neophodan bolji kadrovski kapacitet unutar institucija sistema koji je trenutno nedovoljan da zadovolji ostvarivanje svih zadataka koji su stavljeni pred institucije. Izbor mera podrške koje će biti finansirane iz opštinskog budžeta do sada se zasnivao na procenama Službe socijalne zaštite u okviru opštinske uprave.

Održivost mera u Pirotu

Na konsultativnom sastanku istaknuto je da je većina mera i projekata u oblasti podrške deci i porodici u opštini Pirot, pokazala uslovnu održivost posmatrajući protekli devetogodišnji period u kojem je sproveden LAP za decu. Zaključeno je da je održivost uslovna zbog mogućnosti promene političkih prilika u Pirotu koje su u posmatranom periodu bile stabilne što je omogućilo da se mere finansirane iz budžeta nesmetano sprovode, da politika brige o deci zadrži visoko mesto na listi prioriteta i da stručni kadar koji je izneo sprovođenje LAP za decu dobije dovoljno institucionalne podrške. Politička stabilnost je naročito pogodovala da se u institucijama i sektorima koji rade sa decom razvije intersektorska saradnja, timska dinamika i stručni kapacitet. S tim u vezi, po usvajanju LPA, u sistematizaciji radnih mesta u opštinskoj upravi definisano je radno mesto izvršioca za poslove društvene brige o deci, čiji je osnovni zadatak da prati i usmerava sve aktivnosti u opštini koje se tiču podrške deci. Po ovom je opština Pirot jedinstvena u Srbiji. Međutim, značajnije političke promene u Pirotu mogle bi da donesu drugačiji odnos prema politici za decu, a time i ugroze brojne mere i prava koja se na taj način finansiraju.

Faktori koji su pozitivno uticali na održivost mera za decu u Pirotu jesu sledeći:

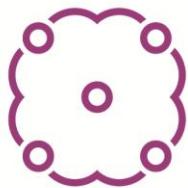

1. Definisanje jasne strateške orientacije: definisanje srednjeročnog plana od strane svih relevantnih institucija u opštini i usvajanje LPA za decu od strane najvišeg političkog organa u opštini uz opredeljena sredstva u opštinskom budžetu, doprinelo je povećanju izvesnosti i sigurnosti da će sve ono što se našlo u planu biti i sprovedeno i da će sve relevantne institucije pružati podršku;
2. Opredeljivanje sredstava na posebnoj budžetskoj liniji u opštinskom budžetu omogućilo je uvođenje javnog konkursa za projekte koji doprinose realizaciji LPA. Od 2006. godine, kada je prvi put raspisana konkurs, godišnje se finansijski podrži između 28 i 38 projekata koje predlažu i sprovode DZ, škole, CSR, udruženja građana i druge institucije i organizacije koje rade sa decom;
3. Ostvarena multisektorska saradnja ključnih institucija sistema i civilnog društva povećava izvesnost da će predviđene mere i aktivnosti zaista biti realizovane na svim nivoima i u svim sektorima kojima su te mere u nadležnosti. Dobra multisektorska saradnja ostvarena je zahvaljujući činjenici da su svi akteri bili uključeni od početka i da danas sve institucije LPA podjednako osećaju vlasništvo nad procesom.

Prikazani entuzijazam i posvećenost pojedinaca su označeni kao bitan faktor održivosti. Kako bi se entuzijazam održao neophodno je da postoji adekvatan mehanizam priznanja i nagrađivanja.

Izazovi decentralizacije

Mišljenje izneto na konsultativnom sastanku je da je proces decentralizacije nadležnosti, odgovornosti i finansiranja sproveden parcijalno, samo u pojedinim resorima, iako su vršenje nadležnosti zahteva interresornu saradnju i uključivanje institucija iz drugih resora. Istaknuto je i da se često među stručnim radnicima koji rade sa korisnicima javlja nesigurnost kako postupiti u situaciji koja nije jasno definisana i gde nije predviđen algoritam postupanja. Nije jasno ni koja instanca je odgovorna za nadzor nad vršenjem decentralizovanih nadležnosti, pružanje stručne

podrške lokalnim institucijama, kao i kome je i na koji način moguće uputiti komentare o naučenim lekcijama iz prakse u vezi sa identifikovanim nedostacima u vršenju prenetih nadležnosti i mogućnostima da se praksa unapredi. Konstatovano je da su istovremeno institucije na lokalu obavezane da slede brojne administrativne procedure (vođenje različitih evidencija, izveštavanje i sl.) što za posledicu ima pomeranje fokusa radnog procesa sa stručnog rada na administrativne poslove. Svi navedeni nedostaci usporavaju pružanje usluga na lokalu i ugrožavaju njihovu dostupnost korisnicima.

Nedovršenost procesa decentralizacije ogleda se i u nerešenom pitanju odgovornosti za finansiranje usluga i mera kao što su npr. mere koje izriče IRK.

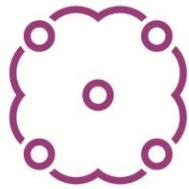
2.6.2. OPŠTINA KNJAŽEVAC

Relevantni socio-ekonomski podaci o opštini Knjaževac

Opština Knjaževac se nalazi u jugoistočnoj Srbiji prema popisu iz 2011 ima 31.491 stanovnika, što predstavlja drastičan pad u broju stanovnika u odnosu na prethodni popis iz 2002. godine kada je popisano 37.763 žitelja u ovom mestu. Trend depopulacije je naročito izražen u knjaževačkim selima⁶⁷. Svega 10.52% populacije čine deca do 14 godina starosti dok 14% čine mladi uzrasta od 15-29 godina. Popis iz 2011. godine pokazuje da 26% stanovnika Knjaževca ili nema školsku spremu ili nema završeno osnovno obrazovanje a 23% ima samo osnovno obrazovanje. Srednju stručnu spremu ima 41% stanovnika Knjaževca dok visoku i višu ima 10% knjaževčana. Opština je 2004. godine proglašena devastiranim područjem⁶⁸ i spada u

⁶⁷ Strategija održivog razvoja opštine Knjaževac za period od 2010 do 2020 godine

⁶⁸ Odluka o određivanju devastiranih područja (opština) Republike Srbije, „Sl. glasnik RS“, br. 63/2004, 20/2006 и 91/2006 do

---

grupu 40 najnerazvijenijih opština u Srbiji. Stopa nezaposlenosti je 2009. godine bila 21% sa trendom rasta. Popis je pokazao i da za 2.27% stanovnika Knjaževca socijalna primanja predstavljaju osnovni pihod.

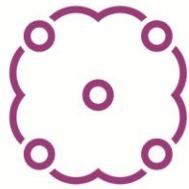
Normativno uređenje brige o deci u Knjaževcu

Normativni okvir za rad sa decom u Knjaževcu čine Strategija socijalne politike⁶⁹, opštinska Odluka o socijalnoj zaštiti u opštini Knjaževac⁷⁰ kao i niz opštinskih odluka kojima se utvrđuju prava na korišćenje mera podrške. Strategija socijalne politike kao prvi socijalni prioritet broj navodi decu i omladinu i definiše sledećih pet operativnih ciljeva: osnivanje Omladinskog centra, osnivanje Centra za radno angažovanje mladih, formiranje prihvatilišta i prihvatne stanice za decu i mlade u riziku, zatim organizovanje produženog boravka za učenike putnike u osnovnim školama i na kraju neformalno obrazovanje mladih. Osim ovog prioriteta koji se direktno odnosi na decu i mlade, Strategija utvrđuje još dva relevantna prioriteta koji se neposredno odnose i na decu i mlade. Treći socijalni prioritet jesu osobe sa invaliditetom (OSI). Prema evidenciji CSR 1/3 svih OSI u opštini Knjaževac čine deca i mladi uzrasta do 30 godina. Operativni ciljevi u okviru ovog prioriteta odnose se na podizanje nivoa svesti članova zajednice kao i samih OSI, zatim na službu personalne asistencije i na kraju na pristupačnost javnih institucija osobama sa invaliditetom. Žrtve nasilja su četvrti socijalni prioritet. U 2011. godini je nasilje evidentirano u 14 porodica sa 16 žrtava od kojih su sedmoro bili deca i jedna mlada osoba. Ovaj prioritet kao operativne ciljeve navodi koordinisani rad različitih institucija za smanjenje nasilja, organizovanje službe za pomoć i podršku i organizovanje javne kampanje za prevenciju nasilja i podršku.

---

⁶⁹ za period od 2013 do 2018 godine

⁷⁰ Sl. list opštine Knjaževac 9/12

U Knjaževcu je deci na raspolaganju veliki broj mera podrške i usluga koje spadaju u redovne nadležnosti institucija koje ih pružaju. Opštinska uprava Knjaževac, Odeljenje za privrednu i društvenu delatnost vrši koordiniranje izrade strateških dokumenata i akcionalih planova (Strategija održivog razvoja 2010-2020. i Strategija razvoja socijalne zaštite 2014-2018, LPA za mlađe do 2014, LPA za decu koji nije usvojen, ali je pripredljen) i obezbeđivanje sredstava za finansiranje materijalnih troškova za decu (besplatan boravak u predškolskoj ustanovi /PU/, besplatna užina i udžbenici i sl.). Sredstva se obezbeđuju na osnovu opštinske Odluke o finansijskoj podršci porodici. Prema odredbama Odluke o socijalnoj zaštiti u opštini Knjaževac, deca mogu biti korisnici sledećih oblika podrške i usluga koje se pružaju posredstvom CSR: (1) materijalna podrška uključujući jednokratnu novčanu pomoć, naknadu troškova zdravstvene zaštite opremanje korisnika za smeštaj u ustanovu socijalne zaštite ili hraniteljsku porodicu, (2) dnevne usluge u zajednici, uključujući i pomoć u kući za decu sa smetnjama u razvoju i dnevni boravak za decu sa poremećajem u ponašanju, (3) stanovanje uz podršku "Kuća na pola puta za decu i mlađe", (4) usluga "Predah za decu sa smetnjama u razvoju i njihove porodice".

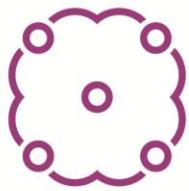
Pregled postojećih mera i programa za decu u Knjaževcu

Usluge i mere dostupne deci i porodicama posredstvom CSR-a obuhvataju stanovanje uz podršku kroz donatorski projekat "Kuća na pola puta za decu i mlađe"⁷¹, zatim uslugu "Predah za decu sa smetnjama u razvoju i njihove porodice"⁷² i uslugu dnevnog boravka za decu sa poremećajem u ponašanju⁷³. Brojna novčana prava i

⁷¹ Usluga je u prvim godinama projekta finansirana donatorskim sredstvima uključujući i kupovinu stana za samostalan život dece i mlađih bez roditeljskog staranja. Od 2009. godine finansiranje usluge je preuzeila LS. U periodu 2008-09. godine uslugu je koristilo 14 dece i mlađih od čega je šest mlađih zaposleno.

⁷² Ova usluga je takođe bila projektno finansirana da bi finansiranje po završetku projekta preuzeila opština.

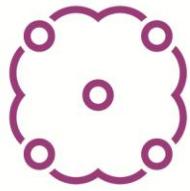
⁷³ Projektno se finansira.

davanja takođe se isplaćuju preko CSR, a finansiraju se različiti troškovi postupaka (troškovi veštačenja u sudskim postupcima) i usluga za decu (smeštaj u hraniteljsku porodicu i svi prateći troškovi od obezbeđivanja garderobe do nadoknade hraniteljima i putnih troškova), i sl. Meru podsticanja i nagrađivanja uspeha u školi i na takmičenjima talentovane i nadarene dece u Knjaževcu, CSR finansira od prihoda koje ostvaruje od tužilaštva po osnovu naplaćenih kazni za nasilje u porodici. U okviru CSR funkcioniše i savetovalište za brak i porodicu.

Predškolska ustanova (PU) pruža nekoliko mera podrške deci poput obezbeđivanja besplatnih udžbenika za pripremni predškolski program (PPP) za romske porodice i besplatnog pohađanja vrtića za decu u socijalnoj potrebi (obe mere finansira opština iz budžeta). U PU je zaposlen i pedagoški asistent koji pruža podršku romskim roditeljima i deci. Osnovne škole (OŠ) obezbeđuju dodatnu nastavu za decu sa slabijim uspehom u školi, a za darovitu decu dodatne mogućnosti za iskazivanje talenta kroz sekcije i radionice. U saradnji sa OŠ, patronažna služba Zdravstvenog centra Knjaževac (ZC) svakog meseca drži edukativne seminare o različitim aspektima zdravstvene zaštite za decu. Do 2012. godine ZC je imao Savetovalište za mlade koje više ne funkcioniše zbog oduzimanja prostora i nedostatka stručnog kadra. ZC zapošljava i jednu zdravstvenu medijatorku za Rome.

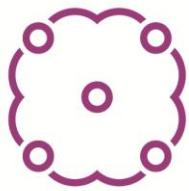
Sa druge strane, na konsultativnom sastanku u Knjaževcu, konstatovan je nedostatak adekvatnih mera prevencije prernog napuštanja školovanja specifične grupe romske dece čiji roditelji sezonski odlaze na rad u inostranstvo. Naime ustaljena je praksa jednog dela romske populacije u Knjaževcu da svakog septembra sezonski odlazi u inostranstvo na rad i tom prilikom vode i decu školskog uzrasta koja tokom perioda odsustvovanja ne pohađaju školski program. Roditelji se sa decom u zemlju vraćaju obično tokom maja pred kraj školske godine i dete se tek tada vraća u školu u nastavu. Obzirom da dete koje je cele školske godine neopravdano izostalo iz škole ne može da pređe u naredni razred najčešći ishod je ispadanje deteta iz obrazovnog procesa.

Intersektorska saradnja i koordinacija u Knjaževcu

Situacioni izveštaj konstatiše da intersektorska saradnja između institucija koje obezbeđuju podršku deci postoji i da one su u vršenju svojih nadležnosti najčešće i oslonjene jedna na drugu. Kada je reč o zaštiti dece od nasilja, intersektorska saradnja se ostvaruje kroz Sporazum o zaštiti žrtava nasilja čiji je nosioc CSR, a potpisnice institucije poput MUP, tužilaštva, zdravstvenog centra, osnovnih škola i drugih. Ova saradnja je proširena i na sprovođenje Opštег protokola o zaštiti dece od zlostavljanja i zanemarivanja kao i njegovih posebnih protokola. Zdravstvene, socijalne i obrazovno-vaspitne institucije ostvaruju saradnju sa romskim koordinatorom koji je angažovan na povećanju obuhvata upisa romske dece u sve nivo obrazovanja. Na konsultativnom sastanku je izneto i zapažanje kako se *"poslednjih godine sve više insistira na intersektorskoj saradnji kroz umrežavanje profesionalnih izvršilaca a u cilju postizanja boljih efekata, ušteda i racionalnijeg raspolaganja resursima"*,⁷⁴. Uspešna saradnja je ostvarena i između CSR i Kancelarije za mlade Knjaževca (KzM) u volonterskom angažovanju mladih kao negovatelja i učesnika u pružanju usluga CSR. Ovakav angažman mladih doprineo je povećanju kapaciteta CSR da pruži širu lepezu usluga većem broju korisnika na kvalitetniji način.

I u Knjaževcu je istaknuta potreba za boljom saradnjom sa roditeljskom zajednicom (Situacioni izveštaj, str. 13). U ključne izazove koji utiču na saradnju sa roditeljskom zajednicom spadaju *"nizak kapacitet brojnih parova za roditeljstvo"* (Ibidem, str. 13) kao i česti slučajevi iskazivanja nerazumevanja od strane roditelja za mere koje institucije izriču u najboljem interesu deteta. O ovome svedoče brojni primeri iz prakse kada su pojedini roditelji odbijali da daju saglasnost na propisanu meru jer su

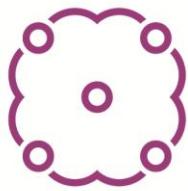
je smatrali neadekvatnom ili merom stigmatizacije. Zabeleženi su i slučajevi kada roditelji nisu dozvoljavali stručnim radnicima CSR ili škole da razgovaraju sa detetom koje je počinilo akt vršnjačkog nasilja prema drugom detetu iako procedura postupanja u ovakvim slučajevima nalaže da stručno lice obavi razgovor sa detetom koje je izvršilo akt nasilja. Zbog toga CSR i škole razmatraju da organizuju edukativne seminare za roditelje u formi „škole roditeljstva“ u okviru koje bi edukovali roditelje kako da vrše svoju roditeljsku funkciju i kako da reaguju u različitim situacijama u kojima se najčešće ne snalaze.

Situacioni izveštaj iz Knjaževca konstatiuje da ipak najveći izazov leži u nedovoljno razvijenoj intersektorskoj saradnji sa pravosudnim organima. Primera koji ilustruju potrebu za boljom saradnjom je mnogo, a u česte primere spadaju situacije u kojima je izvršen akt teškog nasilja nad detetom kada prema pravilima postupanja CSR mora momentalno da reaguje i izrekne meru u roku od 24 časa, dok istovremeno reakcija pravosudnog organa u potpunosti izostane, desni se sa zakašnjenjem ili je neadekvatna.

Planiranje i adekvatnost mera u Knjaževcu

Mere i usluge socijalne zaštite koje pruža ili koordinira CSR, ključujući i novouvedene usluge, planiraju se nakon sprovedenih istraživanja i ispitivanja potreba korisnika. Sa tim u vezi, CSR je razvio sopstvene kapacitete i sprovodi sopstvena istraživanja procene potreba korisnika. Ipak kada je reč o praćenju kako se usluge sprovode i proceni efekata pružene usluge, CSR-u nedostaju kadrovski kapaciteti da bi i ove funkcije bile vršene u skladu sa najboljim praksama.

Pojedine mere su pokazale nedostatke i nisu ispunile svoju svrhu. Razlozi za to mogu biti u nedovoljno dobro osmišljenim kriterijumima za ostvarivanje prava, neadekvatnom nadzoru ili nedostatku mehanizma zaštite od izvršenja zloupotrebe. Ilustrativan primer je zloupotreba hraniteljstva tako što pojedini roditelji koji odlaze u

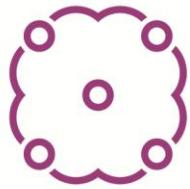
inostranstvo na višemesečni rad, ostavljaju decu kod srodnika (babe i dede) koji se evidentiraju kao staratelji i za hraniteljstvo dobijaju novčanu nadoknadu od CSR. Ovakvoj situaciji doprinosi i nepostojanje mehanizama da se saznanja o slabostima u procedurama i pravilima postupanja koje omogućavaju zloupotrebe prenesu na nadležni nivo na kojem bi se izvršile korekcije i funkcionisanje sistema podrške deci osnažilo.

Održivost mera u Knjaževcu

Mišljenje o održivost postojećih usluga u sferi socijalne zaštite izneto na konsultativnom sastanku je da je održivost zadovoljavajuća s obzirom na to da su sve usluge koje su započete kao projekti opstale i prerasle u održive usluge koje se finansiraju iz opštinskog budžeta.

Izazovi decentralizacije

Lokalne institucije u Knjaževcu kao nedostatak procesa decentralizacije navode izostanak prethodnog konsultovanja sa lokalnim nivoom u vezi sa prenosom nadležnosti. Iskutnuto je da se ovaj nedostatak primećuje u svim sektorima a naročito u prosvetnom i u socijalnoj zaštiti. Iskustvo prosvetnih institucija pokazuje da svaka promena u rukovodstvu resornog ministarstva nosi i promenu prioriteta pa time i projekata koji dobijaju na važnosti. Problem nastaje kada se prioritet da novom projektu a ostane očekivanje da se sa istim resursima, i pored povećanja posla, nastavi sa realizacijom ranijih projekata što stručnom kadru u školama usložnjava kako stručni tako i administrativni rad. Posledice ovakve prakse su pad kvaliteta stručnog rada, zasićenje i gubitak motivacije kod stručnog kadra. Sledeći nedostatak procesa decentralizacije koji se naslanja na prethodni je nepostojanje mehanizma dvosmerne komunikacije između centralnog i lokalnog nivoa kako bi se prosledila povratna

---

informacija i korigovale procedure i pravila koja se u praksi nisu pokazala kao adekvatna ili sprovodiva.

2.6.3: GRAD NOVI SAD

Relevantni socio-ekonomski podaci o Novom Sadu

Novi Sad je administrativni centar Autonomne pokrajine Vojvodine i Južnobačkog okruga i drugi je grad po veličini u Srbiji. Prema popisu iz 2011. godine u njemu živi 341.625 stanovnika od čega 15% čine deca do 14 godina a 20% mladi od 15 do 29 godina starosti. U obrazovnoj strukturi stanovništva najviše je lica sa srednjom stručnom spremom (53%) a zatim lica sa višom i visokom stručnom spremom (27%). Bez školske spreme ili sa nedovršenom osnovnom školom je 6% stanovnika dok 14% ima samo osnovnu školu.

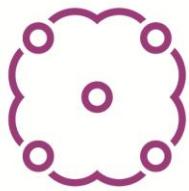
Normativno uređenje brige o deci u Novom Sadu

Oblast brige o deci u Novom Sadu regulisana je brojnim lokalnim dokumentima (odлуке, rešenja i pravilnici) kojima su definisani svi elementi ostvarivanja dodatnih prava i davanja. Najvažniji takav dokument je Odluka o socijalnoj zaštiti Grada Novog Sada⁷⁵ kojom je predviđeno finansiranje iz gradskog budžeta sledećih usluga socijalne zaštite čiji korisnici mogu biti deca:

- 1) dnevne usluge u zajednici (dnevni boravak za decu sa smetnjama u razvoju i mlade sa invaliditetom, odnosno za decu i mlade sa poremećajem u društvenom ponašanju, dnevni boravak u osnovnoj školi za decu predškolskog uzrasta sa smetnjama u razvoju);

---

⁷⁵Sl. list grada Novog Sada br. 38/11 i 10/12

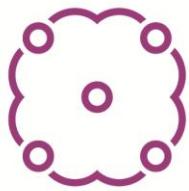
-
- 2) usluge podrške za samostalan život (dodatna socijalna podrška detetu i učeniku, socijalno stanovanje u zaštićenim uslovima, privremeno stanovanje dece i omladine bez roditeljskog staranja u stanovima kojima raspolaže Grad);
  - 3) savetodavno-terapijske i socijalno-edukativne usluge čiji korisnici mogu biti žene i deca ugroženi porodičnim nasiljem;
  - 4) usluge smeštaja i to smeštaj u prihvatilište i prihvatnu stanicu koje se obezbeđuju deci i omladini bez roditeljskog staranja i deci i omladini čiji je razvoj ometen porodičnim prilikama, kao i ženama i deci ugroženim porodičnim nasiljem;
  - 5) druge usluge koje podržavaju boravak korisnika u porodici i neposrednom okruženju (npr. svratište za decu ulice).

Na konsultativnom sastanku u Novom Sadu konstatovano je da je neophodno da u narednom periodu Grad Novi Sad pripremi i usvoji lokalni plan akcije za decu kao sistemski dokument za unapređivanje položaja dece koji treba da objedini sve postojeće mere i incijative koje se finansiraju iz gradskog budžeta kroz različite sektore i kanale bez dovoljne koordinacije. Takođe je istaknuto da je neophodno da Grad Novi Sad usvoji Strategiju socijalne zaštite koju je pripremila Gradska uprava a koja još uvek čeka na usvajanje.

Saradnja u okviru pojedinih segmenata brige o deci regulisana je posebnim sporazumima i protokolima. Saradnja u zaštiti žena i dece od nasilja regulisana je Protokolom za rad Operativne mreže „Zora“ za zaštitu žena i dece od nasilja u proodici.

Pregled postojećih aktera, mera i programa za decu u Novom Sadu

Gradska uprava za socijalnu i dečju zaštitu Grada Novog Sada spada u najznačajnije aktere brige o deci. U okviru ove uprave postoje posebne pozicije pomoćnika

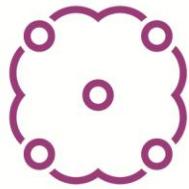

načelnika koji su zaduženi za poslove dodataka na decu, za razvoj i unapređenje delatnosti dečje zaštite, za finansijske poslove u socijalnoj i dečjoj zaštiti i pomoćnik načelnika za socijalnu i dečju zaštitu. U okviru Gradske uprave deluju i koordinatorka za romska pitanja i Kancelarija za mlade koja se bavi uređenjem i planiranjem uslova za brigu o mladima.

Na osnovu Odluke o socijalnoj zaštiti Grada Novog Sada Gradska uprava obezbeđuje materijalnu pomoć i to novčanu pomoć kao mesečnu, jednokratnu, interventnu jednokratnu pomoć, pomoć za opremu korisnika za smeštaj u ustanovu socijalne zaštite ili drugu porodicu, pomoć zaposlenoj trudnici za vreme privremene sprečenosti za rad zbog bolesti ili komplikacija u vezi sa trudnoćom.

Centar za socijalni rad je prepoznat kao primarna ustanova socijalne zaštite za zaštitu dece, mlađih i njihovih porodica, a u čijem fokusu su pre svega ranjive kategorije ugrožene porodičnom situacijom, deca i omladina sa poremećajima u ponašanju i deca i mlađi sa posebnim potrebama. U okviru CSR funkcioniše služba za zaštitu dece i omladine, prihvatalište sa prihvatom stanicom za decu i mlađe i „Sigurna kuća“ koja zbrinjava decu i mlađe ugrožene porodičnim i životnim prilikama. Boravak dece u ovom prostoru je ograničen i privremen, do razrešenja krizne situacije ili pronalaska trajnijeg oblika zaštite deteta. Drugi akteri dečje zaštite iz javnog sektora jesu:

- Ustanova socijalne zaštite dečje selo „Dr. Milorad Pavlović“ koja zbrinjava decu bez roditeljskog staranja,
- Centar za porodični smeštaj i usvajanje koji je osnovan krajem 2014. godine radi pružanja usluga procene i savetovanja budućih hranitelja i usvojitelja, pružanja podrške hraniteljima, odnosno porodicama koje pružaju uslugu porodičnog smeštaja i usvojiteljima.
- Ustanova za decu i mlađe Veternik a decu i mlađe sa invaliditetom.

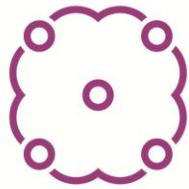

Kada je reč o obrazovanju i vaspitanju dece, u Novom Sadu postoji 9 državnih osnovnih škola, 2 privatne, 1 muzička i 1 škola za osnovno i srednje obrazovanje, zatim 8 srednjih stručnih škola, 3 gimnazije i 3 privatne srednje škole. U oblasti predškolskog vaspitanja i obrazovanja, centralna institucija je predškolska ustanova „Radosno detinjstvo“ a postoji i nekoliko privatnih vrtića. Institucije još uvek nemaju razvijenu meru podrške romskoj deci čiji roditelji sezonski odlaze na višemesecni rad u inostranstvo.

O zdravstvenoj zaštiti dece u Novom Sadu brine pedijatrijska služba Doma zdravlja Novi Sad koja učestvuje i u radu gradske Interresorne komisije i Dečja bolnica, odnosno Institut za zdravstvenu zaštitu dece i omladine Vojvodine.

U civilnom sektoru postoji nekoliko udruženja pružalaca usluga. Svratište za decu pruža niz usluga i mera podrške deci ulice a naročito romskoj deci. Mere i programe zasnivaju na podacima koje prikupljaju direktno od korisnika u romskim naseljima i u zajednici. Svratište ima ažurne baze dece i volontera koje sami vode. Podatke razmenjuju sa institucijama sistema u pojedinačnim slučajevima, na obostranu inicijativu. Centar za proizvodnju znanja i veština bavi se unapređivanjem položaja Roma i zajedno sa Udruženjem roditelja realizuje program "Centar za rani razvoj dece". Aktivnosti Centra namenjene su deci iz osetljivih grupa do šest godina starosti koja nisu uključena u predškolske ustanove, kao i njihovim porodicama. Centar za rani razvoj i porodične odnose „Harmonija“ pruža usluge edukacije i savetovanja u oblasti ranog razvoja. „Mala srećna kolonija“ centar za decu i omladinu Novi Sad radi sa decom ulice. Udruženje „Porodični vodič“ realizuje informativnu platformu za roditelje o sadržajima za decu i roditelje.

Intersektorska saradnja i koordinacija u Novom Sadu

Umrežavanje zajednice
prema modelu
usmerenom ka detetu

Networking for
Community
Child-Oriented Model

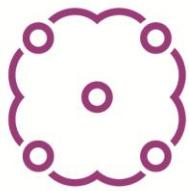

Iako se intersektorska saradnja Novom Sadu odvija bilateralno između institucija ili u okviru različitih sporazuma i protokola, još uvek nije uspostavljena sveobuhvatna koordinacija i saradnja koja objedinjuje sve relevantne aktere u oblasti brige o deci (Situacioni izveštaj, str. 16). U Novom Sadu funkcioniše intersektorska mreža ZORA čiji je zadatak brzo reagovanje i zbrinjavanje žena i dece žrtve nasilja u porodici kao i Mreža za sprečavanje trgovine decom. Takođe postoji efektivna intersektorska saradnja zdravstvenih, socijalnih i obrazovno-vaspitnih institucija u okviru IRK.

Bilateralnu saradnju između svojih institucija učesnici konsultativnog sastanka su uglavnom ocenili kao zadovoljavajuću. Dom zdravlja sarađuje sa institucijama drugih sistema u oblastima koje su definisane posebnim propisima (smernicama, sporazumima i protokolima). Međutim u radu sa decom i mladima, naročito ranjivim grupama, uočava se sve snažnija potreba za saradnjom sa udruženjima i drugim institucijama koje rade sa specifičnim ranjivim grupama dece i mladih.

Iskustvo pokazuje da se intersektorska saradnja može inicirati i projektno. Obično se sa donatorom pripremi plan pilotiranja nove mere ili usluge i obezbedi se aktivno učešće svih nadležnih institucija potpisivanjem sporazuma, protokola ili memoranduma o saradnji. Na ovaj način je formirana Mreža za sprečavanje trgovine decom kao i Mreža ZORA za zaštitu žena i dece od nasilja i zanemarivanja. Iskustvo pokazuje i da se saradnja u okviru ovih mreža zadovoljavajuća, komunikacija dobra i redovna i reakcije na prijavu sumnji na zlostavljanje ili zanemarivanje brze i efikasne.

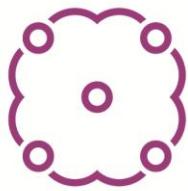
Međutim kako je navedeno u situacionom izveštaju (str. 16), postoje brojni izazovi u ostvarivanju boljih intersektorskih odnosa u radu sa decom. Naime često su procedure saradnje između institucija neusaglašene ili se nove procedure uvode bez prethodne obuke i instruktaže. Zbog toga je stručnim radnicima neophodan period obuke i sticanja rutine u primeni nove procedure u saradnji sa drugom institucijom kao i period za međusobno usaglašavanje zimajući u obzir da se svake godine pojavi po

neki novi pravilnik ili zahtev kojim stručni radnici treba da ovlađaju. Bolje definisane i razrađene procedure bi omogućile brže sticanje rutine, brže usklađivanje pravila postupanja između institucija, bolju komunikaciju i saradnju i na kraju pružanje kvalitetnije usluge za decu. Pojedini pravilnici sadrže odredbe čije značenje nije jasno pa postupanje po tim pravilnicima zahteva pojašnjenje pravila i procedura kako bi stručni radnici bili sigurni da propis primenjuju na autentičan način i da ispravno postupaju.

Planiranje i adekvatnost mera u Novom Sadu

Podaci koje po službenoj dužnosti prikupljaju različite institucije i ustanove kao i podaci koje prikupljaju udruženja kroz svoju praksu i rad nisu objedinjeni, sistematizovani i dostupni na jednom mestu. Različite baze podataka institucija se ne koriste u svrhu planiranja mera zasnovanih na utvrđenim potrebama a najčešće nisu dostupne ni istraživačima socijalnih prilika za dalju obradu i analizu. Mere i usluge koje preko CSR finansira Gradska uprava po pravilu su utvrđene i formulisane kroz resorne odbore u kojima su članovi stručni radnici i koji su izvršili procenu i formulisali predloge usluga i mera. Neke mere i usluge uvedene projektno na inicijativu donatora kao što je slučaj sa mobilnim timovima formiranim kroz projekat OEBS-a. Timovi za zaštitu dece od zlostavljanja i zanemarivanja formirani su kroz pilot projekat UNICEF-a i Ministarstva zdravlja. Pojedine mere planiraju i iniciraju same institucije. Tako je CSR osmislio meru praćenja rizika od preranog napuštanja školovanja dece u osnovnoj školi kroz praćenje celog toka obrazovanja deteta od početka pripremnog predškolskog programa, upisa u OŠ, prelazak iz razreda u razred, do završetka osnovne škole. Sa druge strane, institucije nemaju adekvatne mere podrške za školovanje i povratak u nastavu romske dece koju roditelji vode sa sobom u inostranstvo radi višemesečnog rada. Ova deca se u nastavu vraćaju tek u maju pred završetak školske godine, nakon višemesečnog neopravdanog odsustva. Adekvatna mera nije ponuđena ni u vezi problema nevakcinisane, najčešće romske

dece. Naime, škole su na osnovu mera koje u najboljem interesu deteta izriče IRK, dužne da u redovnu nastavu odnosno u razred u kojem su vakcinisana deca upišu i dete koje u detinjstvu nije vakcinisano.

Održivost mera u Novom Sadu

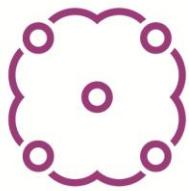
Pitanje održivosti mera za decu u Novom Sadu najviše zavisi od dostupnosti finansijskih sredstava i raspoloživog stručnog kadra.

2.6.4: GRAD UŽICE

Relevantni socio-ekonomski podaci o Užicu

Užice je jedan od najvećih gradova zapadne Srbije i predstavlja administrativni, privredni i kulturni centar Zlatiborskog okruga – po površini najvećeg okruga u Srbiji. Prema poslednjem popisu iz 2011. godine grad Užice ima 78.040 stanovnika i godinama beleži negativan prirodni priraštaj sa tendencijom daljeg pada. Deca do 14 godina starosti čine 14% populacije dok mladi uzrasta od 15-29 godina čine 18% stanovništva. Bez školske spreme ili sa nedovršenom osnovnom školom je 11% stanovnika dok samo osnovnu školu ima 20% stanovnika Užica i pripadajućih mesta. Više od polovine stanovnika (53%) ima srednju školsku spremu dok visoko i više obrazovanje ima 16% stanovnika. Užice ima razvijenu mrežu institucija i organizacija građanskog društva, koje deluje u oblasti zdravstva, zapošljavanja, socijalne zaštite, kulture, sporta, od kojih veliki broj ima regionalni karakter.

Normativno uređenje brige o deci u Užicu

U lokalne propise koji normativno uređuju oblast brige o deci u gradu Užicu spadaju Strategija lokalnog održivog razvoja za period od 2012. do 2020. godine sa akcionim planom i Odluka o socijalnoj zaštiti grada Užica⁷⁶.

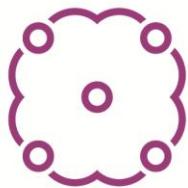
Strategija lokalnog održivog razvoja za period od 2012. do 2020. godine traga za stvaranjem povoljne demografske slike Užica i fokusira se na unapređenje zdravlja i obrazovanja u bezbednom okruženju koje podstiče principe socijalne integracije. Prioriteti akcionog plana za sprovođenje strategije za period do 2016. godine su unapređenje zdravlja stanovništva kroz promociju zdravih stilova života i razvoj mreže zdravstvene podrške, zatim razvoj obrazovanja u funkciji održivog razvoja i razvoj i unapređenje socijalne zaštite građana od značaja za prevazilaženje i prevenciju različitih socijalnih rizika.

Odlukom o socijalnoj zaštiti grada Užica utvrđeno je da grad Užice obezbeđuje sledeće usluge socijalne zaštite čiji su korisnici deca:

- dnevne usluge u zajednici (pomoć i nega u kući za decu sa smetnjama u razvoju i dnevni boravak za mlade sa smetnjama u razvoju);
- usluge smeštaja (privremeni smeštaj u prihvatilište za žrtve nasilja u porodici i usluga podrške za samostalan život – stanovanje uz podršku za mlade koji se osamostaljuju uzrasta od 15 do 18 godina starosti);
- terapijske i socijalno-edukativne usluge (savetovalište za porodicu čiji korisnici mogu biti porodice sa decom sa smetnjama u razvoju, porodice koje imaju decu sa poremećajima u ponašanju, deca i mladi sa problemima na ličnom planu).

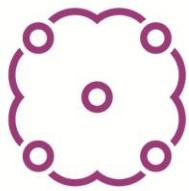
⁷⁶ Sl. list grada Užica br. 19/2011 i 19/2012

Osim pomenutih usluga, Odlukom se utvrđuje da grad Užice obezbeđuje uslugu prilagođenog prevoza za korisnike dnevnog boravka za decu i mlađe sa smetnjama u razvoju.

Pregled postojećih aktera, mera i programa za decu u Užicu

Mrežu aktera u oblasti brige o deci u Užicu čine brojni akteri iz sistema javne uprave i civilnog sektora. U okviru Veća gradske uprave deluje član zadužen za mlađe, brigu o porodici (uključujući i decu) i projekte finansirane od međunarodnih organizacija. U okviru odeljenja za društvene delatnosti na poslovima socijalne zaštite zaposlena je jedna osoba. Od 2008. godine funkcioniše Savet za socijalnu politiku kao pomoćno telo gradonačelnika i Skupštine grada, ali učesnici konsultativnog sastanka u Užicu nisu imali saznanja da se ovo telo sastajalo nakon promene lokalne vlasti 2012. godine (Situacioni izveštaj, str. 25). Od 2011. godine u Užicu funkcioniše i Savet roditelja grada Užica kao telo koje zastupa roditelje i brine o svoj deci u lokalnoj zajednici sa osnovnim ciljem da doprinese stvaranju sistemskih uslova za aktivno učešće roditelja u donošenju odluka značajnih za decu i mlađe. U Užicu funkcioniše 7 vrtića, 6 osnovnih škola, Škola za slušno oštećenu decu, 6 srednjih škola i Učiteljski fakultet. Učenički parlamenti srednjih škola povezani su u Uniju učeničkih parlamenata srednjih škola. Užice je sedište Školske uprave za Zlatiborski okrug. Dom zdravlja sa dečijim dispanzerom (pruža primarnu zdravstvenu zaštitu), Opšta bolnica (pruža stacionarnu zdravstvenu zaštitu), Zdravstveni centar Užice (zdravstvenom zaštitom pokriva 10 opština Zlatiborskog okruga) i Zavod za zaštitu zdravlja (obavlja specijalizovanu preventivno-zaštitnu delatnost) čine mrežu zdravstvenih ustanova koje obezbeđuju dečiju zdravstvenu zaštitu u Užicu. U sistemu socijalne zaštite deluju Centar za socijalni rad i Dnevni boravak za decu i mlađe ometene u razvoju „Petar Radovanović“ koji se bavi zbrinjavanjem dece i mlađih lišenih roditeljskog staranja. Policijska uprava za grad Užice učestvuje u sistemu dečje zaštite obezbeđujući mere prevencije vršnjačkog nasilja i maloletničke

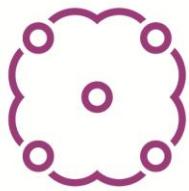

delinkvencije kao i mere intervencije u slučajevima maloletničke delinkvencije i nasilja. Veliki broj udruženja uključeno je u sistem brige o deci u svojstvu pružaoca usluga, ili organizatora programa za decu i mlade. U ovu kategoriju aktera spadaju Užički centar za ljudska prava i demokratiju, Užički centar za prava deteta, MNRO Anđeli Užice, Udruženje invalida celebralne i dečje paralize, Udruženje distrofičara Zlatiborskog okruga i UG Naš svet i druge organizacije.

Centar za socijalni rad Užice obezbeđuje 24-časovna dostupnost svih usluga. Pruža usluge porodičnog savetovališta, stanovanja uz podršku, pomoć u kući za decu sa smetnjama u razvoju, dok su sve usluge koje su bile uvedene projektno (rad sa decom sa problemima u ponašanju) ukinute. Sve mere i usluge za decu koje se realizuju preko CSR predviđene su gradskom Odlukom o socijalnoj zaštiti. Postojali su i različiti strateški dokumenti (poput LPA za decu, ali koji su istekli i njihova revidirana forma se i dalje čeka), a koji su definisali prioritete i pravce delovanja u datoј oblasti. Usluge su uvođene kroz projekte pilotiranja novih usluga, koji su se finansirali iz budžeta grada i donatorskih sredstava. Dve usluge su uvedene uz podršku UNICEF-a, dok je Delegacija Evropske unije (DEU) kroz nekoliko projekata pomogla da se izgrade infrastrukturni kapaciteti u oblasti dečje socijalne zaštite.

Intersektorska saradnja i koordinacija u Užicu

U Užicu se intersektorska saradnja odvija bilateralno između institucija ili u okviru različitih sporazuma i protokola ali još uvek nije uspostavljena sveobuhvatna koordinacija i intersektorska saradnja koja objedinjuje sve relevantne aktere u oblasti brige o deci (Situacioni izveštaj, str. 25). Redovna saradnja između prosvetno-vaspitnih, zdravstvenih i socijalnih institucija se odvija u okviru IRK. Visok nivo intersektorske saradnje se ostvaruje i u oblasti zaštite dece od zlostavljanja i zanemarivanja. Na konsultativnom sastanku u Užicu istaknuta je dobra saradnja u ovoj oblasti sa MUP, CSR, DZ i školama. Istovremenu je konstatovana potreba za

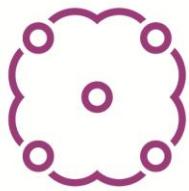
ostvarivanjem bolje saradnje i komunikacije sa roditeljima posebno zbog činjenice da je Užice jedan od nekoliko gradova u Srbiji koji ima formiran gradski Savet roditelja. Iako su članove saveta delegirali saveti roditelja svih osnovnih i srednjih škola u Užicu, veći deo tih roditelja nije dovoljno zainteresovan za ovaj angažman.

Planiranje i adekvatnost mera za decu u Užicu

Iako Užice ima iskustvo planiranja mera na osnovu procenjenih potreba, kako je ocenjeno u situacionom izveštaju (str. 24), danas se zbog oskudnosti finansijskih sredstava, mere planiraju na osnovu raspoloživosti sredstava. Ovo ilustruje primer uvođenja pedagoških asistenata koji su se pokazali kao najefektivnija mera kada se radi o podršci deci sa višestrukim smetnjama u razvoju i problemima u ponašanju. Naime, kada je mera uvedena i sprovedena na ekonomičan način (pedagoški asistenti su radili sa po dva deteta po 50% vremena), Zlatiborski okrug je imao "najmirniju" inkviziciju. Naredne godine je Ministarstvo prosvete donelo odluku o redukovaju broja asistenata zbog budžetskih ograničenja, a od 2014. godine je personalna asistencija jedini vid podrške detetu u obrazovanju i ima ih nedovoljno, što snižava sveukupni kvalitet nastave za svu decu.

Održivost mera u Užicu

Na održivost usluga i mera u Užicu najviše utiče dostupnost finansijskih sredstava. Kako je istaknuto na konsultativnom sastanku, od 2013. godine u budžetu se više ne planiraju sredstva za usluge socijalne zaštite koje su u prethodnom periodu uvedene i te usluge se više ne pružaju korisnicima. Iste godine je Gradska uprava ukinula budžetsku liniju „Projekti reforme socijalne politike“ koja je postojala od 2004. godine kroz koji su se sopstvenim sredstvima grada ispitivale potrebe korisnika i pilotirale pojedine usluge socijalne zaštite i koja je bila lokalni pandan republičkom

Fondu za socijalne inovacije. U ranijem periodu kada su sredstava takođe bila ograničena, Gradska uprava se mnogo više oslanjala na donatorska sredstva.

Da bi mere bile održive, neophodno je unaprediti postojeću regulativu kako bi svaka procedura i svako postupanje imali svoj logičan završetak. Zbog nedostsatka sredstava, primera radi, mere koje izriče IRK se često ne sprovedu i deci ne bude pružena podrška za kojom je utvrđena potreba u najboljem interesu deteta. U ovakvim slučajevima ne postoji instanca kojoj se IRK ili roditelj deteta može obratiti, ne postoji drugostepeni organ niti mehanizam utvrđivanja odgovornosti i kaznena mera.

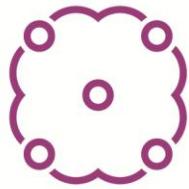
2.6.5: GRAD KRUŠEVAC

Relevantni socio-ekonomski podaci o Kruševcu

Kruševac se nalazi u centralnoj Srbiji i administrativni je centar Rasinskog okruga. Prema popisu iz 2011. godine ima 128.752 stanovnika od čega 14% čine deca do 14 godina starosti a 17% mladi od 15-29. Bez školske spreme ili završene osnovne škole je 15% stanovnika dok samo osnovnu školu ima 22%. Skoro polovina stanovnika (47%) ima srednju školsku spremu dok visoku i višu ima 15% stanovnika Kruševca sa pripadajućim mestima. Spada u 4. kategoriju najnerazvijenijih područja u Srbiji a stopa nezaposlenosti u 2009. godini iznosila je 31%.

Normativno uređenje brige o deci u Kruševcu

Dečju zaštitu u Kruševcu normativno uobličavaju Lokalni plan akcije za decu grada Kruševca za period od 2011. do 2015. godine, kao i različite odluke organa Gradske uprave o dodatnim pravima i davanjima za decu i porodicu. Odlukom o pravima i

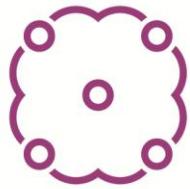
uslugama u socijalnoj zaštiti grada Kruševca⁷⁷ utvrđeno je da će grad finansirati sledeće usluge socijalne zaštite: pomoć u kući, dnevni boravak za decu i mlađe sa smetnjama u razvoju, usluge neodložnih intervencija i interventnog smeštaja, prihvatilište za decu i mlađe, prihvatilište za žrtve nasilja u porodici, socijalno stanovanje u zaštićenim uslovima i stanovanje uz podršku za mlađe koji izlaze iz sistema socijalne zaštite.

Pregled aktera, mera i usluga za decu u Kruševcu

U pripremi situacione analize, autorski tim je prikupio mišljenja različitih lokalnih aktera⁷⁸ u zajednici o svim bitnim pitanjima brige o deci u Kruševcu. Većina aktera se složila da je do promene gradske vlasti na izborima 2012. godine grad Kruševac bio primer dobre prakse u obezbeđivanju mera podrške deci, sa velikim brojem raznovrsnih mera i usluga i funkcionalnom intersektorskog saradnjom, a da nakon promene vlasti situacija dramatično promenila i da je oblast brige u deci spala nisko na lestvici prioriteta (Situacioni izveštaj, str. 19). S tim u vezi, konstatovano je da su brojne usluge socijalne zaštite koje su godinama razvijane i pružane deci, nakon promene vlasti ugašene ili su ostale bez finansiranja iz gradskog budžeta, kao i da su strateška dokumenta koja su definisala ciljeve i prioritete socijalne zaštite i brige o deci svesno ignorisana do prestanka njihove punovažnosti te posle nisu obnavljana (kao što je Strateški plan za socijalnu politiku Grada Kruševca 2008-2012). Mere čije je finansiranje iz gradske kase opstalo i nakon izbora odnose se na besplatnu užinu i školski pribor za decu u školi, finansiranje troškova prevoza za decu do bolnica van Kruševca i sl. Opstala su i savetovališta u DZ i CSR, usluga dnevnog centra za decu i usluga smeštanja u hraniteljske porodice.

⁷⁷ Sl. list grada Kruševca br. 4/2013 i 11/2013

⁷⁸ Lista aktera dostupna je u Prilogu 3

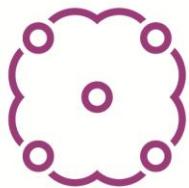

Korisnicima su dostupne i usluge koje se obezbeđuju kroz *ad hoc* projekte udruženja, ali su one ograničenog trajanja i zavise od dostupnosti donatorskih sredstava. Većina usluga za decu i mlađe koje su bile realizovane preko CSR su ugašene. Jedina preostala usluga koja ima izgled da opstane je Stanovanja uz podršku i pruža se za tri korisnika koji žive u jednom stanu. Do polovine 2012. godine udruženje "Korak napred" je sprovodio uslugu Dnevnog boravka za decu i mlađe sa problemima u ponašanju, ali je finansiranje usluge obustavljen, iako je problematika na koju se usluga odnosi bila definisana kao jedan od prioriteta u Strategiji socijalne zaštite grada Kruševca i Lokalnom planu akcije za decu (LPA).

Kada je reč o finansiranju mera i usluga za decu, u lokalnim budžetima nije uvek jasno vidljivo kolika sredstva su opredeljena za brigu o deci i na kojim se sve linijama ta nalaze. U periodu od 2008. do 2012. godine u budžetu grada Kruševca je postojala posebna budžetska linija za finansiranje Strategije socijalne zaštite, zatim posebna budžetska linija za finansiranje LPA za decu i to nisu bila jedina sredstva namenjena zadovoljavanju potreba dece, već su se budžetska sredstva za podršku deci nalazila i na drugim pozicijama poput linija za osnovne škole, kabinet gradonačelnika, za prevoz bolesne dece, za nagrade za darovite učesnike i sl. Sve ove mere podrške imale su uporište u Odluci o pravima građana u socijalnoj zaštiti, Strategiji socijalne zaštite grada Kruševca za period od 2008. do 2012. godine i u LPA za decu. Međutim, Strategija je istekla i nije obnavljana, LPA za decu je na isteku a stupanjem na snagu novog Zakona o socijalnoj zaštiti prestala je da važi Odluka o uslugama socijalne zaštite.

Intersektorska saradnja u Kruševcu

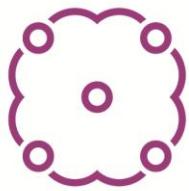
Briga o deci je u suštini delatnost interresornog karaktera i zahteva kontinuiranu saardnju i komunikaciju aktera iz razlilitih sektora. U Kruševcu su na žalost, odnosi

između aktera u oblasti brige o deci ozbiljno narušeni pre svega između donosioca odluka u Gradskoj upravi i ključnih udruženja za brigu o deci. O stepenu narušenosti odnosa i nedostatku dijaloga uverili su se i predstavnici projekta „Zajednice za decu“ tokom konsultativnog sastanka i dve radionice koje su organizovane u Kruševcu. I pored svih napora tokom realizacije projekta da se ostvari dijalog između Gradske uprave i udruženja jaz je ostao nepremostiv i projekat u ovom gradu nije uspeo da oformi intersektorsku platformu.

Prema situacionom izveštaju (str. 20), pozitivni koraci u jačanju intersektorske saradnje koji su prethodili izborima 2012 godine, načinjeni su potpisivanjem Protokola o intersektorskoj saradnji i postupanju sa decom sa rizikom. Protokol su potpisali svi bitni akteri iz javnog sektora (Gradska uprava, CSR, škole, MUP, tužilaštvo, dom zdravlja, ustanove socijalne zaštite i sl.) kao i udruženja građana. Protokol je u međuvremenu postao model definisanja intersektorske saradnje i u drugim lokalnim samoupravama u Srbiji. Slabost Protokola o kojoj nije vođeno računa je ležala u činjenici da je ovaj dokument neobavezujućeg karaktera i prema tome je osjetljiv na promenu političke klime. Ova slabost se pokazalaveć nakon izbora 2012. godine i promene političke vlasti u gradu. Novi sastav Gradske uprave nije smatrao Protokol relevantnim okvirom i njegova primena je prestala. Intersektorska saradnja je pre političkih promena imala podršku i u Socijalnom uslužnom centru pri Gradskoj upravi koji je služio kao čvorna tačka za umrežavanje institucija koje se bave socijalnom zaštitom u cilju prikupljanja na jednom mestu, objedinjavanja i umrežavanja svih podataka koji se po službenoj dužnosti prikupljaju u različitim sektorima i od strane različitih institucija. Centar je umrežio CSR, Gradsku upravu, lokalnu filijalu Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje (RFZO), filijalu Nacionalne službe za zapošljavanje (NSZ), dom zdravlja i njihove podatke. Međutim i ovaj Centar je prestao da funkcioniše nakon političkih promena 2012. godine.

Planiranje i adekvatnost mera u Kruševcu

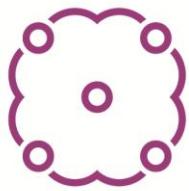

U skladu sa Strategijom socijalne zaštite u Kruševcu je do izbora 2012. godine postojalo telo u kojem su bili predstavnici svih relevantnih institucija i predstavnik civilnog društva, a koje je bilo odgovorno za praćenje i identifikovanje potreba korisnika, definisanje neophodnih budžetskih sredstava, praćenje izvršenje budžeta. To telo je multisektorski sagledavalо potrebe, koje usluge i mere su u prethodnom periodu finansirane i šta treba da budu prioriteti finansiranja u narednom periodu. I ovo telо je prestalo da se sastaje.

Jedan od izvora podataka koji je korišćen u identifikaciji potreba jeste i Devinfo baza, za čije je upravljanje u administraciji Gradske uprave u Kruševcu bilo sistematizovano radno mesto koordinatora upravljanja bazom podataka, ali pozicija više ne postoji i baza se ne ažurira. Koordinacija u planiranju je ranije postojala, postignuta je sinergija i multisektorska saradnja i u prikupljanju podataka, ali je tada bilo i više sredstava na raspaganju, između ostalog i donatorskih, kojim je finansirano prikupljanje i obrada podataka radi planiranja zasnovanog na podacima. Danas je sredstava značajno manje, a bez sredstava gotovo je nemoguće sprovoditi istraživačku aktivnost kao osnov planiranja zasnovanog na podacima.

Održivost mera u Kruševcu

Mišljenje lokalnih pružalaca usluga je da su za održivost mera potrebna obezbeđena materijalna sredstva, politička volja i adekvatan pravni okvir. Npr. za uslugu koju je sprovodilo udruženje Korak napred stvoreni su svi preduslovi za održivost: opremljen prostor, obezbeđena donatorska sredstva, edukovan kadar, definisan koncept rada, obezbeđena multisektorska saradnja, na nivou grada doneta Odluka o osnivanju dnevног boravka što je bio i preduslov da bi se obezbedila donatorska sredstva za uslugu. U gradskom budžetu je takođe obezbeđena posebna budžetska linija za usluge socijalne zaštite, počeo je sa radom Tim za monitoring koji je pratilo sprovođenje

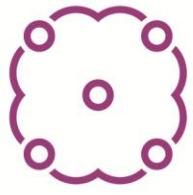

usluge i periodično evaluirao zadovoljstvo korisnika, te podnosi izveštaj Skupštini grada. Pre promene gradske vlasti, u budžetu je za socijalnu zaštitu bilo opredeljeno devet miliona dinara namenjenih za projektno finansiranje usluga, sproveden je javni konkurs, donete su odluke o finansiranju i rešenja, ali iz tehničkih razloga nisu potpisani ugovori. Nakon promene gradske vlasti, promenila se i politika i ugovori nikada nisu potpisani niti su sredstva iskorišćena za opredeljenu namenu.

Ovaj primer oslikava odsustvo političke volje i adekvatne regulative za održivo finansiranje usluga, pa je time generalno doveden u pitanje čitav koncept održivosti usluga.

Izazovi decentralizacije

Ključni izazov decentralizacije prema mišljenju u Kruševcu leži u pripremljenosti lokalnih zajednica da primene nove nadležnosti. Na konsultativnom sastanku je navedeno da su ‘’mnoge nadležnosti i poslovi, naročito u oblasti socijalne zaštite, preneseni na nivo lokalne samouprave (prim. aut. Zakonom o socijalnoj zaštiti iz 2011. godine), i mnoge lokalne samouprave, uključujući i Grad Kruševac nove nadležnosti nisu dočekala spremno, naročito kada je u pitanju projektno finansiranje usluga i mera’’ (Situacioni izveštaj, str. 22). Izneto je i stanovište da za ovakvo stanje nije odgovorno samo resorno ministarstvo, već i lokalne institucije a naročito gradske i opštinske uprave koje nisu na vreme planirale usluge i pripremile zahtev za transferna sredstva. Istaknut je i problem nedostatka prethodnog konsultovanja sa lokalnim nivoom prilikom prenosa nadležnosti sa centralnog.

Umrežavanje zajednice
prema modelu
usmerenom ka detetu

Networking for
Community
Child-Oriented Model

